

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 42 (4292) ВІВТОРОК, 4 БЕРЕЗНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

«Газпром» виконав ультиматум

Учора о 10-й ранку «Газпром» скоротив поставки газу в Україну на 25 відсотків. Отже, «Газпром» виконав свій ультиматум. Як передає Управління інформації російського газового концерну, офіційний представник ВАТ «Газпром» Сергій Купріянов заявив:

«На 16 млн. куб. м на добу скорочена подача газу на ГІС «Мозир», на 24 млн. куб. м — на ГІС «Суджа», видобувні потужності «Газпрому» працюють у штатному режимі, баланс у системі забезпечується за рахунок зниження відбору газу з Невського ПСГ і Касимовського ПСГ». Купріянов також додав, що «поставки для європейських споживачів здійснюються і здійснюватимуться в повному обсязі». Водночас «Газпром» готовий до продовження переговорів з українською стороною», — резюмував представник російського газового монополіста.

Раніше українська сторона, зокрема, у суботу Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко, заявляла про те, що «Газпром» не зробить цього, і газ постачатиметься у колишніх обсягах. Очікується, що до рішення газової проблеми знову буде змушений долучитися Президент України Віктор Ющенко.

Ціни на олію завищені необґрунтовано

Фахівці Кам'янець-Подільської інспекції з контролю за цінами переконані: різке підвищення цін на олію на ринках Хмельниччини — наслідок відсутності потужних виробників цього продукту в області. Про це повідомляє наш власкор Віра Шпильова. А тим часом у Києві на позачерговому засіданні Антимонопольного комітету було вирішено оштрафувати компанії-лідери з виробництва соняшникової олії для внутрішнього ринку.

— 25 грудня 2007 року, — каже Наталія Ковальчук, представник АМК, — було порушено справу за ознаками зловживання монопольним становищем ДП «Сантрейд» і ТОВ «Кернер-Трейд». У ході розслідування АМКУ встановив, що, скориставшись своєю ринковою владою (сукупна частина понад 50 відсотків внутрішнього ринку), ці компанії необґрунтовано завищували ціни на олію впродовж липня-серпня минулого року.

Підсумовуючи, АМКУ постановив стягнути з компаній-відповідачів штраф у сумі 60 мільйонів гривень з кожного. «Сьогодні ми вкотре покарали порушників, і покарали їх справедливо!». Чи погодяться компанії виплатити штраф, стане відомо на днях. Не виключено, що сума стягнення буде оскаржена у суді. Детальніше про вітчизняну цінову політику **читайте на 6—7 стор.**

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ФОТОФАКТ

З піснями й танцями, традиційними млинцями, іграми та розвагами провели житомиряни зиму й зустріли весну, яка прийшла разом із чарівними дівчатами-веснянками.

Фото Олексія КАВУНА.

ПОДІЇ

Напад на журналіста

У Алушті невідомі в масках та з відкритою каністрою бензину близько третьої години ночі увірвалися до квартири редактора місцевої газети «Свобода слова» Василя Фоменка й почали його бити. Потерпілий зміг дверима вибити каністру. Та відразу ж отримав травму голови, забиття й подряпини.

СТОР. 4

Перші дні весни у багатьох областях зустріли без струму

Після негоди минулих вихідних на момент верстки номера залишалися знеструмленими 16 населених пунктів в Івано-Франківській, Житомирській, Волинській та Київській областях. За оперативними даними МНС України, до відновлення електропостачання залучено бригади обленерго. На щастя, за даними РБК-Україна, жертв і постраждалих немає.

Невеликої шкоди завдали сильні вітри з опадами Тернопільщині. В управлінні з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи повідомили, що у 46 населених пунктах не було світла, однак вже до 16-ї години неділі постачання електроенергії відновили, **повідомляє наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

А от у селі Відричка Рахівського району Закарпаття через дощі та перезволоження ґрунту активізувалися зсувні процеси. Ділянка, на якій стався зсув, становить близько 100 квадратних метрів. У його епіцентрі опинився дерев'яний житловий будинок, де проживає шестеро громадян, серед яких двоє — діти. Нині людей із будинку відселено, а на місці події працює районна комісія з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій Рахівської держадміністрації. Місцеві рятувальники провели роз'яснювальну роботу серед населення. Здійснюється постійний моніторинг ситуації, **передає наш власкор Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

КОРОТКО

❒ Харківські метрологи створили найточніший в Україні державний спеціальний еталон одиниці об'єму рідини. (Укрінформ)

❒ У Білгороді-Дністровському (Одеська обл.) під час робіт з демонтажу антени мобільного зв'язку загинуло двоє працівників компанії «Київстар». (Укрінформ)

❒ Офіційним символом зимової Олімпіади-2014, що відбудеться у Сочі (Російська Федерація), став дельфін на лижах.

❒ Після тривалої хвороби на 71-му році життя у власному будинку в Тбілісі померла відома акторка театру і кіно, народна артистка Грузії Софіко Чіаурелі

У НОМЕР

Узгоджений «Протокол порозуміння» не підписали

Учора сторони відмовились підписати «Протокол порозуміння»: проблемою стало питання стосовно НАТО. Про це заявив Володимир Литвин після закінчення наради Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка з лідерами парламентських фракцій.

В. Литвин закликав своїх колег зайти до сесійної зали і проголосувати всі проекти постанов з цього питання. Водночас парламентарій спрогнозував, що жоден із документів стосовно НАТО не буде підтриманий у сесійній залі. Він зазначив, що таке нерезультативне голосування засвідчить і для України, і для світу про відсутність «домінуючої точки зору» щодо НАТО. На думку лідера Блоку Литвина, нині ситуація в парламенті «стабільна у своїй невизначеності». А в країні ще не завершилися «непублічні переговори і домовленості».

«Помаранчева» команда не йде на компроміс стосовно Північноатлантичного альянсу, зазначив лідер комуністів Петро Симоненко. Отже, на його переконання, робота парламенту не може бути продовжена.

Регіонали, наголосив їхній лідер Віктор Янукович, наполягають на розгляді першим питанням постанови стосовно НАТО. А в разі ухвалення документа відповідне повідомлення надіслати генсеку НАТО. Крім того, сказав Віктор Янукович, його політична сила наполягає на розгляді питання щодо обмеження на 25 відсотків постачання російського газу до України. Представники влади, за його словами, мають поінформувати, які рішення стосовно недопущення удару по українській економіці будуть ухвалені.

Однак, незважаючи на відсутність домовленостей, депутати від «Нашої України—Народної самооборони» сьогодні прийдуть до сесійної зали парламенту, повідомив лідер «НУ—НС» В'ячеслав Кириленко.

Заступника керівника фракції БЮТ, члена робочої групи з підготовки, власне, самого «Протоколу порозуміння» Миколу Томенка здивувало те, що на вчорашній зустрічі керівників фракцій Партія регіонів запропонувала знову змінити попередньо погоджений усіма членами робочої групи (в тому числі і трьома представниками Партії регіонів) текст проекту постанови щодо НАТО та «Протоколу порозуміння». «Складається враження, що «Протокол порозуміння» «підредагували» у Сєвєродонецьку і хтось «порадив» парламентаріям з Партії регіонів відмовитися від раніше погодженої позиції. БЮТ залишається на своїй позиції і відстоюватиме її в парламенті. Ми шукатимемо всі законні механізми для того, щоб Верховна Рада нарешті почала діяти», — зазначив Микола Томенко.

А після зустрічі Арсенія Яценюка з лідерами фракцій прес-служба Верховної Ради повідомила, що вчорашнє засідання погоджувальної ради голів комітетів та фракцій політичних партій перенесено «у зв'язку з порушенням фракцією Партії регіонів домовленостей, напрацьованих робочою групою».

Глава держави закликає парламентаріїв до роботи

Учора Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк, Президент Віктор Ющенко і Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко обговорювали організацію продуктивної роботи парламенту і фінансові питання, зокрема в контексті внесення змін та доповнень до закону про державний бюджет-2008. На зустрічі, **як повідомляє прес-служба глави держави**, були присутні міністр оборони Юрій Єхануров, голова Конституційного Суду Андрій Стрижак, секретар РНБО Раїса Богатирьова та інші.

«Я не можу сприймати ситуацію навколо дестабілізації роботи Верховної Ради», — наголосив Президент. «Організувати роботу в рамках коаліції Верховної Ради — переконаний, це обов'язок двох фракцій», — також зазначив В. Ющенко і додав, що не бачить з боку «Нашої України» перепон у питаннях, які стосуються початку роботи парламенту. Глава держави запропонував найближчим часом провести раду коаліції і обговорити організацію роботи Верховної Ради.

Основними ризиками Президент назвав динаміку до зниження ВВП, що спостерігається протягом останніх 13 місяців; зростання споживчих цін та інфляцію. «Очевидно, завдання 2008 року — як підвищити динаміку ВВП. Нам треба детально з'ясувати всі чинники, які сьогодні мінімізують цей показник», — наголосив В. Ющенко.

Говорячи про зростання споживчих цін, Президент констатував: в 2007 році уряд не впорався з цим питанням. «Загрози в 2008 році залишаються надзвичайно високими», — зазначив він. Глава держави також наголосив, що в 2008 році має бути утриманий передбачений в бюджеті показник інфляції на рівні 9,6 відсотка.

Торкаючись теми газових переговорів, Президент зазначив: сьогодні головним є ведення максимально динамічного переговорного процесу з метою їх успішного завершення, і в жодному разі не провокування «війни». У цьому контексті В. Ющенко нагадав про домовленості у цій сфері, досягнуті між президентами України та Росії.

Говорячи про необхідність збалансувати в 2008 році фінансові потоки НАК «Нафтогаз України», Президент наголосив на необхідності затвердження урядом бездефіцитного фінансового плану НАК «Нафтогаз України», як того вимагає відповідне рішення РНБО.

Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко запевнила Президента, що на сьогодні закон про держбюджет успішно виконується. А зміни до бюджету 2008 року, за її словами, реально внести лише за умови ефективно працюючого парламенту.

Прожитковий мінімум збільшуватимуть у чотири етапи

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів підготував пропозиції до закону «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» щодо посилення соціального захисту населення.

Зокрема, комітет пропонує затвердити на 2008 рік прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі з 1 січня 610 гривень, з 1 квітня — 622 гривні, з 1 липня — 624 гривні, з 1 жовтня — 643 гривні для тих, хто належить до основних соціальних і демографічних груп населення.

***

Комітет з питань культури і духовності вирішив звернутися до Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко про збільшення бюджетних асигнувань на кіногалузь України у розмірі 5 млн. грн. при підготовці Кабінетом Міністрів України змін до Державного бюджету України на 2008 рік. Це, на думку народних депутатів, дасть можливість підвищити конкурентоспроможність україномовної кінопродукції та створити якісну матеріально-технічну базу.

Така пропозиція, вважає В. Яворівський, зумовлена необхідністю «пом'якшити ситуацію, що склалася в суспільстві у зв'язку з оприлюдненням Рішення Конституційного Суду України у справі конституційного подання 60 народних депутатів України про офіційне тлумачення положень частини другої статті 14 Закону «Про кінематографію» (справа про розповсюдження фільмів)».

***

Перший заступник голови **Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи** М. Шершун зустрівся з депутатом Сейму Республіки Польща, головою Комісії у справах охорони навколишнього природного середовища Мареком Кухчинські.

«Давні зв'язки наших країн у різних галузях співробітництва, добросусідські стосунки громадян, — наголосив М. Шершун, — дають впевненість, що ми можемо поглиблювати співпрацю з великою користю і для наших країн, і для довкілля».

Зазначалося, що в Польщі ефективно впроваджуються заходи з охорони водних ресурсів та ландшафтів, розвивається екологічний туризм. І головне — пройдено шлях гармонізації екологічного законодавства із законодавством Євросоюзу. М. Шершун вважає, що «досвід сусідів може стати вагомим внеском у розвиток, поглиблення та гармонізацію українського екологічного законодавства».

За словами народного депутата, «природоохоронне законодавство в цілому сформовано і слід визнати, що воно є одним з найбільш розвинутих та системних». М. Шершун також наголосив, що екологічне законодавство «потребує розвитку та удосконалення, але це природний процес, властивий законодавству будь-якої країни».

Сторони обговорили питання подальшої співпраці. Головними напрямами, на їх думку, могло б стати співробітництво у сфері удосконалення екологічного законодавства та його гармонізації, збереження біорізноманіття та ландшафтів Карпат, запобігання глобальним змінам клімату, розвиток систем раннього оповіщення та запобігання надзвичайним ситуаціям у разі катастрофічних повеней та паводків, удосконалення системи фінансування природоохоронних заходів, діяльність громадських організацій охорони навколишнього природного середовища тощо.

За повідомленням інформаційного управління Верховної Ради.

Люди хочуть ладу в країні й у своєму селі

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

— Якби хоч раз дехто з моїх войовничих колег переступив поріг глиняної хати колишньої колгоспниці, — ділиться член фракції Блоку Литвина Сергій Терещук, — думаю, у нього хоч на деякий час прокинулися б совість і відповідальність перед людьми.

Гіркота і сум залишаються на душі після багатьох зустрічей зі старими селянами, в яких уже немає здоров'я ні город обробити, ні оселю прибрати, ні добратися до сільської амбулаторії чи ФАПу. Більшість людей хочуть небагато: щоб село газифікували і робота була для молоді, щоб працювали школа, дитсадок, та ж амбулаторія. А тому вони просять ладу у Верховній Раді та в уряді. Щоб відкритою і зрозумілою була політика стосовно продажу землі, формування цін на енергоносії. Врешті, щоб привселюдно, на весь світ, не з'ясовували стосунки Президент і Прем'єр-міністр. Бо навіть їм, жителям найглухіших хуторів, за це соромно.

Побувавши у Смілянському, Городищенському, Кам'янському і Полянському районах, Сергій Терещук відвідав школи та дошкільні заклади, районні лікарні, фельдшерсько-акушерські пункти, багатодітні родини. І скрізь до народного депутата зверталися з пекучими проблемами: в Михайлівській школі-інтернаті, котра й досі розташована в колишньому поміщицькому будинку, вкрай необхідно добудувати спальний корпус; Кам'янська райлікарня негайно потребує заміни всіх 250 вікон; у Шполянському районі «забуксувала» газифікація сіл Ярославка, Антонівка, Нечаєве; у ФАПі села Теклине Смілянського району скрута з ремонтом приміщення і медичним обладнанням; багатодітна родина Тиховодів із села Mліїв Городищенського району (про яку писала й наша газета) досі не доб'ється від влади газифікації своєї оселі. Всі ці негаразди і біди Сергій Терещук записав до «щоденника» народного депутата і працюватиме над тим, щоби допомогти людям. Однак місцева влада також повинна заворушитися і не чекати по кабінетах, коли приїде депутат чи якийсь інвестор-благодійник і розв'яже всі гордієві вузли територіальної громади.

Були в Сергія Терещука під час роботи в окрузі й радісні хвилини добротворення. Сім'ям Артеменків та Лазаренків у Катеринопільському районі, котрі взяли на виховання 13 дітей, він подарував мікрохвильові печі, школярам — ранці, навчальне приладдя, ласощі. Для родини Ольги Тиховід, котра сама виховує 12 дітей, народний депутат привіз газову плиту і пообіцяв подумати, як підвести газ до її оселі. Дружним хором подякували гостю за подарунки вихованці Михайлівської школи-інтернату.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: велосипед від Сергія Терещука став сюрпризом для завідувачки ФАПу села Теклиного Галини Шевченко, котра досі пішки обслуговувала 540 жителів, школу та дитсадок.

Фото Миколи КОСТЕЦЬКОГО.

«Полководець без війська», —

так жартував про себе перший Голова Конституційного Суду Леонід Юзьков

Триває відзначення 70-річчя з дня народження відомого правознавця, першого Голови Конституційного Суду України Леоніда Юзькова.

Кажуть, людина жива, доки її пам'ятають. На цьому світі Леоніда Юзькова немає вже 13 років, проте він залишається у спогадах своїх рідних та друзів. Але є ще одне місце, де про нього завжди пам'ятають і шанують. Це кафедра конституційного і адміністративного права Київського національного університету, де вчився і працював майбутній науковець. Днями тут відбувся «круглий стіл», присвячений його діяльності. Окрім викладачів та студентів — учасників гуртка з конституційного права — сюди завітали судді Конституційного Суду. Молоді люди зачитували власні наукові роботи, в яких досліджували досягнення правознавця. Їхні старші колеги згадували, яким був у житті Леонід Петрович. У залі панувала атмосфера призності й дружби. А ще відчувалося, що цих абсолютно різних людей об'єднує одне — безмежна повага до Леоніда Юзькова.

Нині кафедрою завідує Надія Пришва. Жінка каже, що в приміщенні, де нині працюють її колеги, висить портрет Леоніда Петровича, тож він кожен день ніби присутній в їхньому житті. Його згадують як блискучого педагога. Кажуть, завдяки глибоким знанням та високій ерудиції він мав беззаперечний авторитет у студентів. А відтак — виховав цілу плеяду українських юристів. Серед його вихованців — чимало кандидатів та докторів наук. Професором національного університету Леонід Юзьков став легко. Зі слів його колеги Михайла Колоса, за кандидатуру Юзькова тоді всі проголосували одностайно. Так само раділи в липні 1992 року, коли Леоніда Петровича обрали Головою Конституційного Суду. І хоча в його біографії були епізоди, пов'язані з роботою у Вищій партійній школі та співпрацею з тодішніми політичними лідерами, всі учасники «круглого столу», хто знав його особисто, стверджували: ця людина безмежно любила Україну та її громадян.

Леонід Юзьков працював над першою редакцією нашого Основного Закону. Суддя КС Володимир Кампо згадує, що його колега тоді пропонував нинішню третю статтю Конституції, в якій життя, здоров'я, честь і гідність людини визнаються найвищою соціальною цінністю, зробити першою. Також він хотів, щоб в Україні був двопалатний парламент «Національні збори» і до його повноважень належало право вето на президентські укази. Леонід Юзьков вже тоді говорив про необхідність створення в Україні інституту конституційної скарги. Попри велике бажання працювати і вміння це робити (на рахунку правознавця близько двох сотень наукових праць), Леоніду Юзькову на посаді Голови Конституційного суду не вдалося прийняти доленосних рішень, бо інших суддів так і не було призначено. «Я — полководець без війська», — сумно жартував сам юрист.

На передньому плані *(зліва направо)*: суддя Конституційного Суду Михайло Колос, академік Академії правових наук Лідія Воронова, керівник головного юридичного управління апарату Верховної Ради Михайло Теплюк, зав. кафедри конституційного й адміністративного права юридичного факультету КНУ ім. Т. Шевченка Надія Пришва.

А от нині здібності Леоніда Юзькова стали б у пригоді, як ніколи, вважає керівник головного юридичного управління Верховної Ради Михайло Теплюк. Він входить до складу Національної Конституційної ради, яка нещодавно почала роботу над новою редакцією Основного Закону, і сверджує, що фахівців такого рівня, як Леонід Юзьков, нині бракує. Михайло Теплюк каже, що згадувати колегу, з яким пропрацював майже 18 років, незважаючи на тягар втрати, легко, адже він був яскравою людиною і залишив по собі такі ж спогади. Він любив життя і природу, часто рибалив, а ще... малював чудові картини. Та, власне, в юриспруденцію Леонід Юзьков, з'ясувалося, прийшов через мистецтво, адже його перший фах був — «художник-педагог» і до вступу на юридичний факультет Леонід Петрович навіть викладав у сільській школі.

Наприкінці «круглого столу» найкращі студентські наукові роботи, присвячені дослідженню праць видатного правознавця, відзначили грамотами. Михайло Теплюк також повідомив юристам-початківцям приємні новини: на розгляд Верховної Ради винесено проект постанови про заснування додаткової стипендії імені Л. Юзькова. Зокрема, передбачено дві стипендії для молодих науковців розміром по дві тисячі гривень і ще три — по тисячі гривень — для студентів юрфаку Національного університету та Харківської юридичної академії. М. Теплюк не сумнівається: народні обранці цю постанову ухвалять, але для цього треба, щоб парламент розпочав свою роботу.

Надія СМІЯН.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Школа законотворчості

27 лютого 2008 р. в Інституті законодавства Верховної Ради України розпочалися заняття Української школи законотворчості за програмою навчального курсу «Законотворча діяльність». Як зазначив директор інституту, член-кореспондент НАНУ **Олександр Копиленко (на знімку),** Українська школа законотворчості плідно працює четвертій рік поспіль і за цей час здобула авторитет.

Тому, крім співробітників секретаріатів депутатських фракцій і комітетів Верховної Ради України, помічників народних депутатів України, представників органів місцевого самоврядування, цьогорічний навчальний курс вперше залучив ширше коло слухачів — фахівців Національного інституту стратегічних досліджень, Головдержслужби, інших центральних органів виконавчої влади, які звернулися до інституту з проханням про підвищення кваліфікації у сфері законотворчості.

Програма курсу, до викладання якого залучені видатні українські вчені та практики, пропонує поглиблене вивчення питань законодавчої техніки, правничої мови та термінології, яке, крім лекційних годин, буде проходити в межах спеціальних тренінгів і практичних занять.

Курс семінарських занять з підвищення кваліфікації у сфері законотворчості триватиме до кінця травня 2008 р. Після закінчення занять слухачі отримають свідоцтва про підвищення кваліфікації державного зразка (ліцензія Міністерства освіти і науки України АА № 903848 від 22.07.2004 р.).

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Хочуть створити об'єднану силу на базі «Нашої України»

Минулої суботи політрада «Нашої України» встановила граничний термін у два місяці, щоб провести з'їзди для створення об'єднаної партії на основі блоку «НУ—НС». Про це повідомив лідер «НУ—НС» В'ячеслав Кириленко.

За його словами, найближчим часом парламент ухвалить зміни до закону про партії, які передбачають їх реорганізацію шляхом злиття. А потім партійці отримають два місяці на проведення з'їздів.

«НС—НУ» на зупинятиметься на шляху просування до створення єдиної партії. І якщо у когось виникатимуть причини, щоб не входити в партію, ми їх не чекатимемо, а працюватимемо з тими, хто причин не вигадуватиме», — зазначив В. Кириленко. Нині, за його словами, у найбільш структурованих партій таких зауважень не виникає.

На запитання про найменування об'єднаної партії Кириленко сказав, що вона стане «продуктом спільної творчості політиків і технологів», але в ній буде присутня назва «Наша Україна».

Крім того, політрада обрала Ярослава Ющенка заступником голови партії. Це, за словами В. Кириленка, є подальшим кроком у напрямку «омолодження партії» і зближення центру з обласними організаціями.

Водночас народний депутат від фракції «Наша Україна—Народна самооборона» Микола Катеринчук вважає, що для створення єдиної партії на основі демократичних сил на даний час стає дедалі менше підстав.

У Сєвєродонецьку говорили про весняний наступ

Сєвєродонецький з'їзд-2 пройшов тихо, мирно, без голосних заяв і прогнозованих провокацій з боку супротивників регіоналів. Виникнення конфліктних ситуацій передбачалося на мітингу, що передував початку з'їзду депутатів усіх рівнів, на площі біля Льодового палацу. Тут зібралися майже три тисячі осіб: з одного боку — представники Партії регіонів, Союзу лівих сил, КПУ та прихильники Наталії Вітренко, з другого — їхні опоненти — НСНУ, «Свобода», УНА-УНСО та ін. Однак мітинг загалом пройшов спокійно.

На з'їзд прибули делегації з усіх областей України, представники 28 політичних партій і громадських організацій, а також гості з Росії, Норвегії, Польщі, Литви, Словаччини, Румунії і навіть Нігерії. Усього більш як 3600 осіб. Розглядаючи питання про суспільно-політичну ситуацію у країні та заходи щодо захисту конституційних прав громадян, II Всеукраїнський з'їзд депутатів рад усіх рівнів виділив чотири головні акценти. Мова йшла про порушення прав місцевого та регіонального самоврядування, а також російськомовного населення України, про фальсифікацію історичного минулого України та про економічні, суспільно-політичні наслідки вступу до НАТО.

Тричі з трибуни пролунала інтригуюча думка про якийсь «весняний наступ за права громадян і Конституцію України», однак під час роботи форуму ця думка розвинена не була, отже, можна лише припускати, що малося на увазі. Віктор Янукович у своєму виступі теж зробив якийсь натяк, заявивши, що «... час невизначеності минув». Але знову-таки конкретики не було. Загалом можна сказати, що виступи промовців були зважені та продумані. Жодних закликів вони не містили, тим паче натяку на сепаратизм.

Резолюція, котру прийняли делегати з'їзду, містить багато різних завдань, частина з яких передбачає постійний контроль над діями влади із захисту інтересів громадян. Зокрема, мова йде про підготовку «Білої книги насильницької українізації й порушення прав людини», що має привернути увагу світової громадськості, про створення громадської правозахисної організації «Рада правозахисників», котра охоронятиме етнокультурні інтереси російськомовного населення, тощо. До речі, з'їзд проводився російською мовою.

Хоча на форумі й заявлялося, що в Україні узурпується демократія, спостерігачі відзначають протилежне. Вони кажуть: за час, що минув після Сєвєродонецького з'їзду-1, прогрес демократії спостерігається. Протиборчі сили змогли провести акцію мирно і спокійно, а після її закінчення деякі супротивники тисли одне одному руку на знак взаєморозуміння.

Алла АНТІПОВА.

Фото Вадима ЛЄСНОГО (Укрінформ).

ГОЛОС УКРАЇНИ № 42 (4292)
ВІВТОРОК, 4 БЕРЕЗНЯ 2008

Одеська влада оголосила конкурс на кращий пам'ятник кошовому отаману Петру КАЛНИШЕВСЬКОМУ з призовим фондом сто тисяч гривень (*Укрінформ*)

Близько 200 противників НАТО зустріли пікетами крейсер ВМС США «Сан Джасінто», що зайшов до Севастопольської бухти, *повідомляє наш власкор Микола МАГДИЧ*

У НОМЕР

ЧЕРНІГІВ

Фальсифікатори підробляли китайські іграшки й... сушили коноплю

Співробітники управління боротьби з економічною злочинністю УМВС в області спільно зі спецпідрозділом «Беркут» «вирахували» підпільну фабрику з виробництва китайських дитячих іграшок. На швейних та деревообробних верстатах фальсифікатори виготовляли продукцію, до якої прикріплювали наклейки з написом «Made in China». А на горищі «китайської фабрики» правоохоронці знайшли ще й 35 кілограмів кущів коноплі, яку там сушили. Вартість наркотика — 245 тисяч гривень. Діяльність «багатопрофільного» підприємства припинено. Порушено кримінальну справу.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

За водіями стежать відеокамери

Їх встановлено на спеціальних машинах ДАІ, що патрулюють на дорогах області. Щоправда, спеціальних позначок про належність до ДАІ ці авто не мають, тож нічим не вирізняються в загальному транспортному потоці. А це означає, що водії не можуть їх розпізнати, а отже, як звично, застерегти зустрічних своїх колег про присутність на дорозі автоінспектора. Зафіксовані на відео факти порушень правил дорожнього руху буде неможливо заперечити чи спростувати. За словами працівників ДАІ, причина такого нововведення — критична ситуація на шляхах області. Лише за два місяці з початку року тут сталося понад 100 ДТП, в яких 29 людей загинуло, а 129 — травмовано.

Дарина НАЗАРЧУК.

МИКОЛАЇВЩИНА

В Іванівці — з газом

Село Іванівка підключили до газопроводу Куцуруб—Іванівка—Яселка—Дмитрівка Очаківського району. Вартість усього будівництва (майже 15 кілометрів газопроводу) становить 3448,3 тисячі гривень. З цієї радісною подією жителів села привітав голова облдержадміністрації Олексій Гаркуша. На черзі — газифікація сусідніх сіл.

Олена ІВАШКО.

ЛЬВІВЩИНА

Шукали автомобілі — знайшли горілку

На обійсті 23-річного мешканця села Сокільників правоохоронці знайшли відстійник краденних автомобілів. У розібраному вигляді чоловік зберігав 13 "Мерседесів" без документів. А в одному із гаражних кооперативів Львова викрили цех підпільної горілки. Там були бочки із спиртом, обладнання, наклейки, пляшки.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Напад на журналіста

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Не очікуючи стрімкого й відчайдушного супротиву журналіста, який у пізній час працював над черговим матеріалом, зловмисники втекли, загубивши біля будинку одну з масок. Тим часом сусід, який почув крики про порятунок, викликав міліцію. Постраждалий пов'язує напад зі своєю професійною діяльністю. Зокрема, у останній статті В. Фоменко розповів, як колишній член злочинного угрупування зі згоди депутатів викупив на узбережжі гуртожиток, який збирається продати, а його мешканців виселити на вулицю.

Травмований редактор переконаний, що рейдерство в Алушті покривають правоохоронці, саме тому попередній напад на нього два роки тому та постійні погрози залишаються без розгляду. Й тепер, твердить В. Фоменко, слідчий, попри протоколи оперативної групи, намагається пом'якшити формулювання кримінальної справи. Бо її правоохоронці порушили за фактом проникнення в помешкання з метою підпалу, але не занотували тілесні пошкодження журналіста.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Президент щорічного Всеукраїнського рейтингового конкурсу «Золоте перо» Лариса Медіна вручила найвищу в журналістиці нагороду заступнику головного редактора газети «Голос України» Леоніду Бровченку за цикл аналітичних статей з питань енергетичної безпеки країни.

Підозрюваного у вбивстві священика затримано

Правоохоронці затримали підозрюваного у вбивстві 30-річного настоятеля Святомихайлівського храму УПЦ в селі Білосток Луцького району отця Іллі. Про це повідомив перший заступник начальника УМВС України у Волинській області Олександр Сохацький. У попередніх номерах «Голос України» розповідав про жахливе вбивство.

Як з'ясувалося, вбивця був знайомий із покійним. У оселі підозрюваного знайдено речі вбитого. Поки що на першому місці — версія про пограбування, хоча батюшка був людиною небагатою. Усі зібрані парафіянами кошти віддавав на користь церкви, а сам жив на невелику пенсію, яку отримував як інвалід.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Моряки-контрактники одержуватимуть дві—дві з половиною тисячі гривень

Таку цифру назвав журналістам начальник управління особового складу командування ВМС ЗС України контр-адмірал Ігор Тимчук. Увага до теми спричинена тим, що відповідно до підписаного міністром оборони Юрієм Єхануровим документа, у 2008-му Військово-Морські сили України повинні повністю комплектуватися військовослужбовцями-контрактниками.

Невисока зарплата та відсутність житла — ось основні причини плинності кадрів серед військовослужбовців. Приклади розв'язання житлової проблеми вже дають приводи для оптимізму: до восьми гуртожитків у Сімферополі, Феодосії, Керчі, Перевальному і Новоозерному найближчим часом додадуться ще два. Крім того, цього року переобладнають ще десять казарм у Севастополі, Сімферополі, Одесі, Новоозерному, Перевальному і Новофедорівці.

Що стосується розмірів оплати праці військовослужбовців, то суму в дві—дві з половиною тисячі гривень вивели, проаналізувавши дані анонімного опитування серед матросів строкової служби. Саме за такого місячного утримання вони могли б стати військовими професіоналами.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Закарпатській обласній державній телерадіокомпанії — 40 років

За словами її колишнього директора, а нині голови обласного відділення Спілки журналістів України Дмитра Воробця, вона стала однією з найбільших регіональних студій України, де передачі ведуть і мовами нацменшин: угорською, словацькою, румунською та німецькою. Два роки тому закарпатське телебачення започаткувало мовлення через супутник, а час в телеефірі збільшився до 18 годин на добу. Готуються до відкриття російська, русинська та ромська редакції.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

У Вінниці 100 сімей військових, серед них і родина капітана Володимира Нікуліна, отримали ордери на нові квартири.

Під загрозою перекриття ще один міжнародний пункт пропуску

Представники територіальної громади прикордонного міста Могилів–Подільський вчора пікетували приміщення Вінницької облдержадміністрації. Вони вимагають повернути у комунальну власність земельну ділянку, яка опинилася у руках підприємницької структури. Протестувальники навіть погрожують заблокувати міжнародний пункт пропуску на кордоні з Молдовою, що знаходиться у місті.

— Землю у громади відібрали цинічно, нахабно, без погодження з депутатським корпусом міськради, без аукціонних торгів, а значить, з порушенням чинного законодавства, — наголосив «Голосу України» міський голова Могилева-Подільського Михайло Саволюк.

Йдеться про ділянку у центрі міста, площею трохи більше як півгектара, на якій розташований ринок промислових товарів, де мають робочі місця 500 підприємців. Михайло Саволюк стверджує, що оборудку із землею провів його попередник. За фактом зловживання службовим становищем порушено кримінальну справу, однак про результати розслідування прокуратура області так і не повідомила депутатів, уточнює міський голова.

Тепер від нього вимагають зареєструвати акт на право власності на ділянку, виданий на одну з підприємницьких структур міста. «Або ти підпишеш і отримаєш сто тисяч «зелених», або тобі оголосять імпічмент», — після того, як одержав записку з такою погрозою, правоохоронці надали йому охорону.

— Поки що мені вдалося переконати людей не блокувати міжнародний пункт пропуску, — додає міський голова. — Однак прогнозувати їхні дії після того, як новий власник землі попередив про згортання торгівлі, не беруся.

Пікетувальники передали голові Вінницької ОДА звернення з вимогою втрутитися у ситуацію, щоб припинити порушення земельного законодавства і повернути землю громаді. Такі само листи надіслали Президентові та Прем'єр-міністру України.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Постраждалий пов'язує напад зі своєю професійною діяльністю

Дмитро Медведєв став президентом Росії

Глава Центрвиборчкому Росії Володимир Чуров оголосив Дмитра Медведєва переможцем президентських виборів у Росії

«Дмитро Анатолійович Медведєв, який набрав більш як 70% голосів, стає безперечним лідером, переможцем цих виборів», — сказав Чуров під час прес-конференції в понеділок. Друге місце — у лідера комуністів Геннадія Зюганова (17,77 відсотка). Третій результат показав лідер ЛДПР Володимир Жириновський. За нього проголосували 9,37 відсотка росіян.

Підсумки виборів були передбачувані. Вся державна машина, федеральні інформаційні ресурси працювали на переможця. Та головною зброєю Дмитра Медведєва в боротьбі за крісло президента став сам Володимир Путін. Він призначив свого спадкоємця і за руку довів його до Кремля. Авторитету Путіна вистачило, щоб зайвих запитань у виборців просто не було.

Дмитро Медведєв навіть не ішов у відпустку на час виборчої компанії, але, куруючи від уряду так звані «національні проекти», нескінченно зустрічався з пенсіонерами, лікарями, військовиками, студентами. Природно, що російські виборці, крім Дмитра Медведєва, так і не змогли побачити його конкурентів. Більш того, Дмитро Медведєв відмовився від дебатів з ними, благо, закон про вибори дозволяє ухилитися від таких дискусій.

Експерти одностайно говорять, що з приходом Дмитра Медведєва в Росії стане більше свобод, лібералізму і демократії. Його біографія імпонує росіянам, він молодий, його підтримує інтелігенція, бізнес-кола.

Медведєв народився 14 вересня 1965 року в Ленінграді, закінчив юридичний факультет держуніверситету і аспірантуру. У 1990—1999 роках там же викладав і одночасно служив у радниках голови Ленінградської міськради, був експертом Комітету із зовнішніх зв'язків міськадміністрації Пітера. У 1999 році став заступником глави апарату уряду РФ. Потім заступником і першим заступником керівника адміністрації президента Росії. З червня 2002 року — голова Ради директорів ОАО «Газпром». З жовтня 2003 року — голова адміністрації Путіна. У листопаді 2005 року його призначили першим заступником голови уряду РФ.

Переможець виборчого марафону наголосив, що перший його робочий візит буде в одну з країн СНД, «з огляду на важливість відносин Росії з сусідами». Правда, навряд чи це буде Україна. Російські і українські експерти стверджують, що з приходом до влади спадкоємця Володимира Путіна політика Кремля у відносинах з Україною не зміниться.

Володимир Путін автоматично призначається прем'єр-міністром уряду. Він стане надійною опорою нового президента в керуванні неосяжними російськими регіонами, численними силовими структурами. Інавгурація Дмитра Медведєва відбудеться 7 травня.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ФОТОФАКТ

Україну відвідала бельгійська делегація на чолі з міністром закордонних справ країни Карелом де Гухтом (на знімку праворуч), **присвятивши значну частину візиту участі в україно-бельгійській конференції на тему підготовки Євро-2012.**

Фото Олександри КАЛАШНИКОВОЇ (Укрінформ).

Надзвичайний стан в Єревані введено на 20 днів

Підсумки президентських виборів, які відбулися у Вірменії минулого тижня, призвели до масових протестів і сутичок. У результаті в медичних установах Єревана опинилися 59 потерпілих. У тім числі — 27 військовослужбовців.

За офіційними даними Мінохоронздоров'я Вірменії, загалом під час сутичок мітингувальників з поліцією в суботу й у ніч на неділю постраждала 131 особа, з них 72 військовослужбовці. Вісім чоловік загинули від вогнепальних поранень.

Нагадаємо, у суботу вранці поліція Вірменії розігнала мітинг прихильників опозиційного діяча, колишнього президента Вірменії Тер-Петросяна на площі Свободи в центрі Єревана. Після розгону мітингу того самого дня його учасники перемістилися до посольства Франції біля мерії Єревана. За повідомленням поліції, до вечора ситуація стала некерованою, і натовп взявся до розгрому й грабежу розташованих поблизу приватних і державних об'єктів.

Лише після введення в Єревані з 1 березня указом президента надзвичайного стану співробітники правоохоронних органів і армії відтіснили погромників і припинили масові безладдя. Указом президента, надзвичайний стан в Єревані введено терміном на 20 днів відповідно до пункту 6 параграфа 14 статті 55 (загроза безпеці держави й населення) Конституції Вірменії.

ФОТОФАКТ

Чернігівський геріатричний пансіонат, який опікується долею 600 підопічних, відзначив 30-річний ювілей. Ветеранів, інвалідів, медперсонал піснями привітала відома співачка Алла Кудлай зі своїм сином Максимом (на знімку).

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Наркотики везуть бочками

Спецоперація українських митників і спецслужб США, що тривала не один день, завершилася в Одеському морському торговельному порту. Під час проведення митного огляду судна, яке доставило вантаж в Україну, що потім транзитом мав проїхати до Республіки Молдова, було виявлено 39 кілограмів порошку білого кольору. Пізніше експерти класифікували його як наркотик кокаїн. У трюмі теплохода, що прибув з Коста-Рики, містилося п'ять тисяч металевих контейнерів з консервованими ананасами і пальмовою серцевиною. Під час перевірки в 36 банках замість ананасів виявили 144 пакети з кокаїном. Спецслужбами України і США контролювався маршрут перевезення наркотиків до Європи з перших кроків наркоторгівців. Це вже не перший випадок успішного міжнародного співробітництва в боротьбі з контрабандою наркотиків. Улітку минулого року в Іллічівському морському торговельному порту було затримано судно, що прибуло з Туреччини. На ньому в схованці було виявлено 175 кілограмів героїну.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Дітлахам показали «Прикольну казку» по-українськи

У столиці продемонстрували перший вітчизняний музичний фільм-казку для сімейного перегляду

«Прикольна казка» — це дебют у дитячому кіно для відомого українського режисера-документаліста Романа Ширмана та аранжувальника гурту «Океан Ельзи», композитора Мілоша Єліча. До того ж це міжнародний проект, створений за підтримки міністерств культури України та Естонії. Знімали фільм у справжніх середньовічних замках та заповідниках Балтійського узбережжя. Однак, незважаючи на міжнародний статус картини, усі герої розмовляють українською, тож, природно, не матимуть проблем у вітчизняному прокаті. До речі, на екранах багатьох кінотеатрів країни показ дитячого фільму планують на травень цього року.

«Прикольна казка» — це варіація на тему Ромео та Джульєтти, але зі щасливим кінцем. Дія розгортається у двох трохи дивних сусідніх королівствах: Військовому та Нещасливому. Жителі першого усе життя безглуздо та безуспішно воюють, а другого — скаржаться на нещасливу долю. Як заведено у казках, принцеса Нещасливого королівства закохується в короля Військового. І хоча події відбуваються начебто у Середньовіччі, та герої вміло користуються автоматами, сучасними ноутбуками та слухають... «Океан Ельзи».

За словами режисера стрічки Романа Ширмана, «хотілося зняти фільм, після перегляду якого глядачі не стали б дурнішими, а дорослі не червоніли перед дітьми за недолугі жарти».

Зірки казки — відомі учасники проекту «Маски-шоу», актори Борис Барський та Георгій Делієв. За словами Романа Ширмана, під час зйомок вони просто фонтанували оригінальними ідеями.

— Я так хотів зіграти принцесу, але мені не дозволили. Тож у результаті я — ад'ютант генерала Делієва. Але оскільки він для мене завжди був генералом, то все гаразд, — трохи поскаржився Борис Барський.

Георгій Делієв зіграв військового міністра, котрий постійно тягне молодого короля на війну, однак тому в голові — лише поезія, пісні та кохання.

Композитор фільму Мілош Єліч розказав, що музику до стрічки випробовував на своїй дитині. Крім того, як з'ясувалося, у казці є й фрагменти пісень «Холодно», «Сьюзі» і «Там, де нас нема» гурту «Океан Ельзи».

У результаті на «Прикольній казці» був справжній дитячий аншлаг: дітлахи щиро сміялися та плескали у долоні в найцікавіші моменти, а дехто з дорослих навіть розплакався після наївного хепі-енду. Все це найкраща платня для режисера, — сказав Роман Ширман.

Анна БОЙКО.

P. S. ***Бюджет «Прикольної казки», щонайменше, скромний — 5 мільйонів гривень. Однак, за словами генерального продюсера стрічки Олени Фетисової, організатори сподіваються, як мінімум, відбити цю суму. А голова служби кінематографії України Ганна Чміль додала, що це — не остання українська прем'єра року. Планується вихід стрічок Кіри Муратової, Романа Балаяна, Миколи Мащенка, а наступного року — кілька проектів молодих режисерів.***

СВІТ КОРОТКО

ЕКВАДОР—КОЛУМБІЯ—ВЕНЕСУЕЛА

У Південній Америці неспокійно

Транскордонна операція, що її колумбійські війська провели на території Еквадору проти повстанської організації Революційні збройні сили Колумбії (РЗСК), спричинила серйозний скандал у регіоні. Президент Еквадору Рафаель Корреа розпорядився відправити війська до кордону з Колумбією і вислати посла цієї держави. Заяву Корреа було зроблено слідом за рішенням його венесуельського колеги Уго Чавеса відправити до кордону з Колумбією 10 танкових батальйонів і закрити своє посольство в країні. Чавес вважає, що дії уряду Колумбії, «котрі можна охарактеризувати як порушення суверенітету Еквадору», можуть спровокувати воєнний конфлікт у регіоні.

Тим часом директор Національної поліції Колумбії генерал Оскар Наранхо заявляє, що має у своєму розпорядженні докази зв'язку Рафаеля Корреа з колумбійськими лівими екстремістами.

ІРАН

Нові санкції поставлять на голосування

Проект резолюції з новими санкціями проти Ірану, який не відмовився від збагачення урану, буде поставлено на голосування в Раді Безпеки ООН. Уже третя за останні два роки резолюція передбачає запровадження заборони на закордонні поїздки низки осіб, котрі беруть участь у розробці ядерної програми Ірану, заморожування рахунків деяких місцевих компаній і банків, а також інспекцію вантажів. Обмеження не поширюються на АЕС Бушер, зводити яку допомагає Росія, і не передбачають силового тиску.

«Шістка» — шість постійних членів РБ ООН Росія, США, Китай, Велика Британія, Франція і Німеччина — раніше висловила готовність посилити тиск на Тегеран, котрий не підкорився вимогам двох попередніх резолюцій. Документ має достатню підтримку серед 15 членів Ради Безпеки, щоб бути прийнятим, хоча деякі непостійні члени РБ ООН висловлюють сумнів стосовно доцільності нових санкцій у світлі останньої доповіді МАГАТЕ, яка відзначила прогрес у переговорах з Тегераном.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Британці викидають половину вироблених харчів

Половину продуктів харчування, що їх вироблять на британських фермах, викидають, а це — приблизно 20 мільйонів тонн їжі. Експерти підрахували, що близько 16 мільйонів тонн продуктів стають відходами після потрапляння до домівок, готелів, магазинів, ресторанів і на харчові заводи. Решта — мільйони тонн, як припускають, знищуються десь на відрізку від фермерського поля до магазинної полиці. Якщо перевести в грошовий еквівалент, то харчі, котра щорічно потрапляє в сміттєвий бак, становить більш як 20 мільярдів фунтів стерлінгів. Цікаво, що кількість викинутих у Великобританії продуктів порівняння з половиною необхідних поставок їжі голодуючим країнам Африки.

Тернопільські обласні управління СБУ, прокуратури та ДПА запобігли реєстрації податкового кредиту приватним підприємством, що дозволило уникнути заподіяння шкоди державі на суму 51 мільйон гривень, *повідомила прес-служба СБУ*

Закарпатські податківці виявили 164 випадки необгрунтованих заяв на відшкодування ПДВ на загальну суму 37 мільйонів 563 тисячі гривень, *повідомляє наш власкор Іван ГУДЗОВАТИЙ*

ТЕРНОПІЛЬ

...А зарплати — найнижчі

Тернопільщина потрапила в лідери стосовно рівня інфляції. За повідомленням Держкомстату, торік ціни найбільше зросли в Києві, Тернопільській та Одеській областях. Якщо в столиці рівень інфляції становив 21 відсоток, то на Тернопільщині — 20,1. Це за майже вдвічі нижчих зарплат. Ось уже багато років середньомісячна зарплата в області є найнижчою в Україні. Не був винятком і минулий: її рівень становив 942 грн. за загальноукраїнського —1351. У січні мешканці в області в середньому заробляли 1072 грн.72 коп. Індекс споживчих цін — 102,9 (до речі, у січні 2007-го року цей показник становив 100,6 відсотка). Якщо порівнювати середні ціни в січні цього року з січнем минулого, то вони, за даними Держінспекції контролю за цінами в області, в магазинах зросли: на хліб — на 20 відсотків, молоко — на 31, масло — на 30, сметану — на 24, яйця — на 33. На ринках ціни на молочні і м'ясні продукти, крупи зросли ще суттєвіше. Майже вдвічі подорожчала олія, недоступними стають цитрусові. Навіть на ті овочі, що їх вирощують в області, ціни ростуть, мов на дріжджах. Не подорожчали лише сіль та цукор.

Цінова вакханалія торкнулася не лише продовольчого кошика. Тільки в січні у Тернополі на 30 відсотків підвищилися тарифи на постачання води і водовідведення, на 25 — на проїзд у громадському транспорті. Суттєво подорожчали квитки на приміських і внутрішньобласних автобусних маршрутах. Про свої наміри підвищити тарифи на постачання тепла і гарячої води, вивезення сміття заявили комунальники. При цьому, звісно, про поліпшення якості надання послуг не йдеться. В Тернополі також одні з найвищих в Україні цін на житло.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Привіт із Буенос-Айреса!

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Після Другої світової війни столиця Аргентини мала найбільшу в Південній Америці й найсучаснішу на той час мережу трамвайних ліній. Але комусь спало на думку запустити на шляхи мікроавтобуси...

Приватне візництво швидко потіснило громадський транспорт. І учасники руху довше стояли в численних заторах і пробках, ніж їхали. Від вихлопних газів не було порятунку. Але нічого вже не можна було вдіяти — міська скарбниця спорожніла. Доходи від перевезення пасажирів перекочували в кишені власників автопідприємств і водіїв. Ті вже самі встановлювали і дорожні правила, і маршрути. Хаос, свавілля стали на дорогах звичним явищем.

Ось така інформація потрапила мені нещодавно на очі. І жваво уявилася перспектива нашої власної маршруточної епопеї! Не далі як 20 лютого десятки мікроавтобусів заповнили вулицю Грушевського в Києві. Під вікнами Кабінету Міністрів перевізники практично з усіх міст України вимагали у влади скасувати накази й рішення, які зачіпають їхні підприємницькі права. Йшлося про обов'язкові узгодження поїздок, перевірки технічного стану транспортних засобів, медичний огляд водіїв і ліцензування переобладнаних під пасажирські перевезення вантажних автобусів. Неважко здогадатися, як всі ці перевірки й узгодження позначалися на доходах водіїв. Змучені поборами чиновників, міліції, інспекторів усіх мастей і рангів, перевізники привселюдно заявили про подвійні стандарти державної транспортної політики. З одного боку, громадянам України дозволено купувати й переобладнувати вантажні автомобілі, а з другого — власників таких авто всіляко витісняють із ринку перевезень.

У результаті влада пішла на поступки й того самого дня скасувала свої заборони. Мало того, пообіцяла в майбутньому ухвалювати рішення винятково з урахуванням інтересів приватних перевізників. А куди подінешся! Їх у нас виявляється вже тисячі, і 80 відсотків усіх перевезень здійснюється саме на переобладнаних мікроавтобусах. Чому саме ці машини у фаворі у приватних перевізників? Теж не від доброго життя! Мито на ввезення нових спеціалізованих автобусів — непомірно високе — 44 відсотки. Тому й купують громадяни, котрі вирішили заробляти візництвом, вантажні спринтери. Потім за додаткові гроші переобладнують і ліцензують своє «добро». І ні за що не погоджуються пересідати на вітчизняні «Богдани»! Замучишся, кажуть, ремонтувати. А старий «Мерседес» або «Івеко» пробігає нашими вибоїстими дорогами стільки, що окупиться і кредит, і позика на придбання авто. Але це вже тонкощі транспортного бізнесу.

За великим рахунком, звичайним пасажирам вони ні до чого. Проте ми дедалі глибше поринаємо саме в ці проблеми. Хоча досвід інших країн, які вже обпеклися на помилковому комфорті масових перевезень у мікроавтобусах, змушує дивитися в інший бік. Декілька років тому у пресі вже з'являлися висновки, які попереджали фахівців про те, що бурхливий розвиток приватного візництва визначено такими чинниками:

— відсутністю законодавчої бази, яка чітко регламентує роботу перевізників всіх форм власності;

— обвалом у роботі комунального транспорту, спричиненим низкою об'єктивних і суб'єктивних причин: надмірною кількістю пільгових (безоплатних) пасажирів, відсутністю компенсації за їхнє перевезення, браком фінансування на розвиток і відновлення транспортних засобів;

— безконтрольністю приватного візництва, що не має конкуренції з боку комунальних перевізників, але отримує додатковий дохід через відмову возити пасажирів пільгових категорій і витрачатися на утримання загальної транспортної інфраструктури;

— неуважністю керівників держадміністрацій міст до проблем громадського транспорту або особистою зацікавленістю в розвитку саме приватного візництва.

Зверніть увагу, у нас все це вже є. Немає іншого. Ми на кожному кроці повторюємо, що крокуємо до Європи, але ніяк не зрозуміємо: автобуси малого класу як масовий транспорт поширені винятково в країнах, що розвиваються. У країнах Європи й Америки так звані маршрутки використовують лише в спеціальних випадках. Вони не заважають комунальному транспорту, забираючи у нього платоспроможних пасажирів, а доповнюють у розумних межах (нічні перевезення, туризм, екскурсії) на своїх власних, а не комунальних маршрутах. При цьому ніхто не зачіпає інтереси приватних перевізників, але тактовно й вміло спрямовує їхню діяльність. Щоб у пасажирів теж був вибір, якщо вони побажають пересуватися не від зупинки до зупинки, а від «дверей до дверей». Хіба в нас це складно організувати?

Виходить, складно, якщо замість послідовних і тактовних для всіх учасників дорожнього руху заходів, з 1 березня введено черговий однобокий наказ. Міністерство транспорту й зв'язку припиняє видачу ліцензій на перевезення пасажирів у пристосованих під маршрутні таксі вантажних автобусах. Тобто, усі, хто цю ліцензію має, і далі снуватимуть вулицями міст і сільськими шляхами, а бажаючі долучитися до такого бізнесу зробити цього вже не зможуть. Тільки й усього. На інші варіанти — обмежені таланти!

Міністерські чиновники мають право образитися на таке зауваження на свою адресу. Не вони, а місцева влада зобов'язана піклуватися про розвиток громадського транспорту й враховувати побажання пасажирів. Але в тім-то й річ, що ритм сучасного життя не залишає часу на з'ясування: хто, кому й чим зобов'язаний. Люди хочуть швидко й комфортно пересуватися в потрібному напрямку. Тому дедалі частіше в досаді грюкають розхитаними дверцятами переобладнаних автобусів і пересідають у приватні авто, кидаючись у переповнений транспортний потік. А між іншим, один чотиривісний трамвайний вагон або з'єднаний тролейбус заміняють на вулицях наших міст 8—10 мікроавтобусів або 25—40 легкових автомобілів. Однак щоб це знати, треба хоча б прагнути дізнатися.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Заплутані формальності,
або Великі проблеми маленького українця

БАЛАНС МІСЯЦЯ

*Підписання протоколу про вступ України до СОТ, попри те, що до цього готувалися 14 років, на корпоративному рівні нагадало німу сцену з гоголівського «Ревізора» — про користь деяких формальностей.
*Ціни на хліб зростали так швидко, як у січні — про шкоду інфляційного бутерброду.
*ВАТ «Газпром» натискало на український уряд, вичавлюючи сумнівні борги, — про те, як деякі формальності не сприяють порозумінню.

Підтекст — неформальний

Треба визнати, що переговорний процес стосовно вступу України в глобальний торговельний клуб відбувався у закритому режимі. Мало того, ніхто не подбав про те, щоб обнародувати так звані двосторонні протоколи, за якими, на думку експертів, можуть стояти неприємні сюрпризи. Цей висновок активно педалювали представники тих секторів економіки, в яких значна частка імпорту, — легкої промисловості, машинобудування, вугільної галузі. Тому, вважай, у момент підписання протоколу в Женеві на корпоративному рівні превалювали антиСОТівські настрої. За недотриманням формальностей — питати з влади. Але чому раптом тільки тепер з'ясовується, що, наприклад, переважна більшість цукрозаводів не має уявлення про стандарти торгівлі солодкими кристалами на території ЄС? Або чому Держстандарт з квітня планує затвердити нормативи якості м'ясопродукції, які суперечать європейським і так сильно нагадують радянські? Давайте на відвертість. Бо за кожною формальністю стоїть неформальний інтерес. Хіба кому не відомо, що аби вмовити автомобілебудівників відмовитися від пільг, треба було пообіцяти власнику корпорації «Укравто» земельну ділянку під будівництво автозаводу!

То в чому інтерес маленького, невпливового, пересічного українця? І без усіляких формальностей. Якщо Україна почне торгувати за світовими правилами, то це посилить позиції базових галузей економіки (металургії, хімічної тощо), а це, в свою чергу, значно збільшить фінансовий ресурс держави для здійснення соціальних програм, матеріального забезпечення населення. Це нормалізує не тільки торгівлю з ЄС. Ми не матимемо проблем з обмеженнями поставок у Росію плаского холоднокатаного прокату, арматури, сталевих труб, продуктів харчування, а вона — з експортом до України та Білорусі сталевих канатів, шиферу, штучного хутра тощо.

На першому етапі, звісно, проблем не уникнути в деяких секторах аграрної галузі (молочному, цукровому), але, по-перше, вони стимулюватимуть до прогресивного розвитку, а, по-друге, ми самі їх породжуємо, нехтуючи важливими формальностями.

Бутерброд — непопулярний

Коли згадати, як зростали ціни на хліб у перші два місяці року, а з ними і на весь продовольчий кошик, то треба визнати, що в маленького українця великі інфляційні проблеми. Вони посилені багатьма різноплановими чинниками. Вартість гривні знецінюється в міру того, як американський долар здає свої позиції стосовно інших валют. Ціни бушеля пшениці та барелі нафти на світовому ринку сягнули рекордних значень, що унеможливлює стабілізацію цін на хліб і нафтопродукти в березні без жорстких адміністративних і монетарних заходів. А за відсутності надійних джерел погашення дефіциту держбюджету його новопроектний розмір у два відсотки від ВВП видається завеликим. Але, схоже, і уряд, і Нацбанк готові позмагатися за помірну інфляцію. Перший видав «на-гора» пакет жорстких антиінфляційних заходів з конкретними термінами і виконавцями. Другий — серед місяця фактично закрив очі на падіння ліквідності комбанків, «опустивши» на міжбанківському ринку курс американського долара до нижньої межі валютного коридору. І перше, і друге свідчать про розуміння владою всієї гостроти поточного моменту. Економіка має з'їсти непопулярний бутерброд (фінансування з боку держави по мінімуму і більш високу ціну за кредити), але врятувати націю від інфляційної загрози. Послідовними ці наміри з огляду на рішучу відмову уряду скорочувати соціальні витрати, назвати важко. Узгодженими з Президентом країни Віктором Ющенком, з огляду на його бюджетні ініціативи, — й поготів.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Чи то борг неадекватний, чи то позиція неконсолідована

Наприкінці минулого місяця від ВАТ «Газпром» пролунала загроза обмежити поставки природного газу в Україну з 3 березня. Цьому передували домовленості на вищому рівні керівників Росії та України. Зокрема, вони домовилися про погашення в повному обсязі заборгованості НАК «Нафтогаз України» перед ЗАТ «Укргазенерго» обсягом 1,5 мільярда доларів США. Проте уряд визнав частину боргу як спірну. Байдуже, з яких причин (може, й через те, що «Газпром» зараховував спожитий газ у 2006 році за цінами 2007-го).

Якщо уряд починає погашати неадекватний борг, а йдеться про мільярди гривень, то його треба відкликати у відставку. За словами міністра палива та енергетики Юрія Продана, основну суму боргу Україна мала погасити ще минулої середи, решту — після уточнень і узгодження позицій.

Поза тим річ не тільки у формальностях. Відсутність консолідованої позиції української сторони на переговорах щодо газу з росіянами свідчить не так про боргові проблеми, як про ті, що пов'язані з «перезавантаженням» внутрішнього ринку спільними підприємствами, за допомогою яких ВАТ «Газпром» посилює свою присутність на українському ринку. Уряд — проти, бо це породжує нові проблеми, в тому числі й для маленького українця. Хіба Віктор Ющенко думає інакше?

Людмила НІКІТЮК.

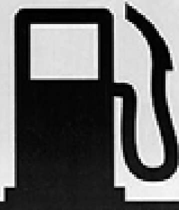
Автобуси малого класу як масовий транспорт поширені винятково в країнах, що розвиваються

Вартість життя

ЦІННИКИ БЕРЕЗНЯ (ПРОГНОЗ)

Негативний вплив на споживчу інфляцію цього місяця справлятимуть, з одного боку, суб'єктивні чинники — висока кон'юнктура зовнішніх ринків, подорожчання енергоносіїв, наслідки незадовільного врожаю минулого року і стрибок цін на продовольчі товари на початку року тощо. А, з другого боку, суб'єктивні — високі інфляційні очікування, зумовлені потребою підвищувати рівень доходів споживачів, щоб захистити їх від інфляції, посилені диспропорціями між зростанням заробітної плати і продуктивності праці, відставанням пропозиції від споживчого попиту тощо. Поза сумнівом, цього місяця ми відчуємо перший ефект (адміністративний) від запровадження урядових антиінфляційних заходів. Непопулярність їх серед виробників і трейдерів очевидна, тому на швидку стабілізацію рівня споживчих цін можна сподіватися хіба що в столичних супермаркетах, а не в регіонах.

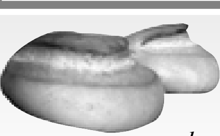

БЕНЗИН *високооктановий — зростання до 10 відсотків (до 50 копійок на літрі).* **ДИЗПАЛЬНЕ** *— зростання до 10 відсотків (до 50 копійок на літрі).*

Як на мене, прогнози трейдерів стосовно подорожчання нафтопродуктів у березні на 20—25 відсотків істотно завищені, оскільки подорожчання світових цін на нафту тягне за собою подорожчання бензину і дизпалива на внутрішньому ринку з певним часовим лагом, отже, це може статися наприкінці весни або на початку літа. І тільки за умови, якщо уряд не подбає про створення стабілізаційного фонду нафтопродуктів, чим опікуються зараз на Лисичанському НПЗ, або про зниження ввізного мита на нафтопродукти. Я виходжу з того, що подорожчання на 10 відсотків станеться унаслідок зростання попиту на пальне в лютому і скорочення пропозиції нафтопродуктів на ринку, яке зумовить наближення весняно-польових робіт. І ще: підвищення світових цін на нафту, як було в грудні минулого року, стимулює нашу економіку до зростання.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

За результатами соцопитування Київського міжнародного інституту соціології, переважна більшість українців (54 відсотки респондентів) боїться зростання цін на товари і послуги. Такої думки 62 відсотки мешканців Сходу, 54 — Півдня, 52 — Центру і 46 — Заходу. На запитання, які з проблем Прем'єр-міністр має вирішити невідкладно, 65 відсотків опитаних вважає, що — проблему цін і тарифів.

БОРОШНО *(найбільш уживані сорти) — подорожчання на 10 відсотків.* **ХЛІБ БІЛИЙ**, *першого сорту, формовий — на 20—25 копійок за буханець.* **ХЛІБ ЖИТНІЙ** *— на 25—30 копійок за буханець.*

Собівартість хліба в розрахунку на кілограм за підсумками року зросла більш як удвічі за рахунок подорожчання борошна, газу електроенергії, видатків на заробітну плату та транспорт, тоді як ціни на готову продукцію жорстко стримувалися урядом. З цієї причини в регіонах з розумінням ставилися до підвищення цін у роздробі для того, щоб уникнути від'ємної рентабельності хлібопекарських підприємств. Але до прийнятної — ще далеко. Ціни зростатимуть, попри те, що вже в лютому з Держрезерву на ринок почало надходити борошно, вартість якого на 25 відсотків менше від ринкових цін.

КРУПИ *— подорожчання на 2 відсотка* **(КРУПИ ГРЕЧАНІ** *— 25 копійок на кілограмі,* **РИС** *— до 50).*

Загальний рівень середніх роздрібних цін і надалі визначатиме задовільна пропозиція, але ціни зростатимуть, по-перше, з огляду на високе цінове тло, а, по-друге, під впливом зростання оптових цін на них у січні—лютому.

ФРУКТИ, ОВОЧІ *— подорожчання на 20 відсотків.* **ОЛІЯ** *— на 15 відсотків.*

Цінове ралі на овочі й фрукти триватиме до появи на ринку нового врожаю. Сезонний чинник через подорожчання енергоносіїв справить незначний вплив на продукцію тепличних господарств. Це пояснюється тим, що держава має обмежені можливості впливати на цей ринок, оскільки більш як 80 відсотків продукції вирощується у приватному секторі. І тим, що плодоовочева продукція різко подорожчала вже у січні: капуста — на 50,7 відсотка, огірки — 15,7, помідори — 17, цибуля — 23,7, буряки — 27,2, тощо. Водночас можна очікувати на подорожчання соків на 8—10 відсотків з огляду на високий рівень закупівельних цін сировини їх виробниками.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Від подорожчання продовольчого ринку потерпають передусім малозабезпечені родини, оскільки зростання цін на продукти харчування відбувається значно раніше, ніж подорожчання інших груп товарів. Проте це не науковий висновок, а спостереження. Попри історично високу волатильність споживчих цін їх вплив на різні соціальні прошарки суспільства не вивчений. Мало того, не маючи, як в Росії або в США, наукового підходу до формування внутрішньої структури цін на основні види продукції, уряд береться до планового підходу ціноутворення, ставлячи віз попереду коня.

ЦУКОР *— подорожчання на 5 відсотків.*

Подорожчання цукру матиме інерційний характер. Відчутніше, на мою думку, підвищаться ціни на солодощі та продукцію, яка містить цукор. Так, понад 5-відсоткове зростання середньої роздрібної ціни можна очікувати на шоколад, цукерки, сиропи, печиво, а також усілякі «коли-фанти». До цього ж не виключено (з огляду на ціни виробників), що до 8—10 відсотків подорожчають найбільш популярні сорти чаю та кави.

МОЛОКО *— подорожчання на 10 відсотків (до 30 копійок на літрі,* **ВЕРШКОВЕ МАСЛО** *— до 5 відсотків,* **СИРИ** *— 0).*

Подорожчання молока та молокопродукції зумовлене почасти високими цінами на зовнішніх ринках, а почасти щорічним скороченням поголів'я великої рогатої худоби, про що я вже неодноразово зазначала. Але, на мою думку, вплив цих чинників істотно компенсують запроваджувані урядом адміністративні важелі впливу на рівень закупівельних цін та контроль за ціноутворенням.

М'ЯСО *— подорожчання на 3 відсотка (до 5 гривень на кілограмі свинини, до 3,5 гривні — на кілограмі яловичини).* **КОВБАСНІ ВИРОБИ** *— подорожчання на 15 відсотків.*

Пропозицію покращуватиме присутність на ринку імпортованої та м'ясопродукції приватного сектору, що унеможливить різкі коливання цін. Разом з тим учасники ринку відчують суворіший контроль за цінами і правилами торгівлі з боку місцевих органів влади.

АЛКОГОЛЬ *— зростання 10 відсотків.*

Результат зумовлять високі ціни на імпортний алкоголь (як наслідок подорожчання світових цін на зерно), а також прагнення стратегічних інвесторів якомога швидше вийти на заплановані рівні прибутків.

ТРАНСПОРТНІ ПОСЛУГИ *— подорожчання до 20 відсотків.*

Зростання тарифів на автотранспортні послуги, започатковане в перші місяці року, не згасне і в березні через природне підвищення їх собівартості, зумовлене подорожчанням бензинів, видатками на оновлення рухомого складу тощо. З цієї самої причини дорожчатимуть квитки на приміських і обласних маршрутах. Проте уряд мінімізує інфляційні процеси на транспорті (на залізниці, зокрема), завдяки протидії розкручуванню цін з боку монополій, про що йдеться в його антиінфляційних планах. Це уряд може, і цим він скористається доволі успішно.

КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ *— подорожчання до 5 відсотків.*

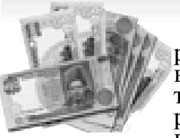
Я навіть допускаю, що тарифи на житлово-комунальні послуги зростуть ще помірніше, оскільки йде до завершення опалювального сезону і вже заявлено про відмову їх підвищувати для населення. Символічні 5 відсотків я відношу на гіпотетичне зростання цін за електроенергію, опалення, гаряче водопостачання для бюджетних організацій.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

На думку експертів, вплинути на короткострокову інфляційну динаміку можна за допомогою обмежень на підвищення цін на житлово-комунальні та транспортні послуги. І з огляду на антиінфляційні заходи уряд цим неодмінно скористається. Як успішно, можна судити вже після затвердження парламентом змін до Закону України «Про Державний бюджет на 2008 рік», а Радою Нацбанку — Основ кредитно-грошової політики, оскільки, хоч як крути, а успіх боротьби з інфляцією цього року неабияким чином залежатиме від поєднання ринкових, адміністративних і валютно-монетарних заходів.

КРЕДИТИ *— подорожчання на 5 відсотків.*

Я виходжу з того, що Нацбанк вимушений піти на більш жорстку грошову політику, розуміючи, що на вартість кредитів впливатиме високий рівень інфляції. Цим, власне, він вже скористався в лютому: коли ставки за короткостроковими кредитами без забезпечення для підприємств раптом стрибнули до 25 відсотків, банки розпочали тотальний розпродаж готівкового долара з тим, щоб подолати штучний дефіцит гривневої ліквідності. Експерти не виключають, що боротьба Нацбанку за зв'язування надлишкової маси грошей в обігу зробить таку ситуацію перманентною. А Президент країни вже висловив своє невдоволення такими антиінфляційними заходами.

ОФІЦІЙНИЙ КУРС *— 0.*

Ревальвація не на часі й зараз просто шкідлива. Бо нехай вона і дає здешевлення імпортних енергоносіїв, однак у короткотерміновій перспективі погубить торговельний дефіцит і погіршить структуру економіки. Я вважаю, Нацбанк цього року зважиться відпустити гривню у вільне плавання, але не в березні.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Пропоноване у змінах до держбюджету-2008 скасування збору з купівлі-продажу валюти, на думку експертів, потрібне якраз для того, щоб втілити в життя гнучкіше ціноутворення. Скажімо, розширивши валютний коридор з тим, щоб підприємства мали змогу страхувати валютні ризики, а Нацбанк міг би посилити свій вплив на пропозицію грошей у обігу.

Людмила ШАПОВАЛОВА.

РЕГІОНИ

➤ КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

Вчора — по три, а сьогодні — вже по п'ять

Так можна охарактеризувати ситуацію, що склалася на продовольчому ринку Кіровоградщини з овочами. Судіть самі. Менше як за півтора місяця (з 10 січня по 20 лютого) капуста білокачанна подорожчала від 2,76 грн. до 4,20 грн. за кг, буряки — від 3,50 до 5,00, морква — від 4,17 до 5,28, цибуля ріпчаста — від 3,05 до 4,25, картопля — від 2,35 до 2,68 грн. за кг.

Значно «підросли» і яблука — від 5,90 до 6,67 грн. за кг.

Порівняно з відповідним періодом минулого року більш ніж на половину подорожчало молоко. Масло вершкове, сир кисломолочний протягом останнього місяця подорожчали, відповідно, від 19 до 22 і від 15 до 17,8 грн. за кг. Майже на 50 копійок піднялася ціна на сметану жирністю 20 відсотків — від 11,39 до 11,84 грн.

Тому, як повідомив начальник державної інспекції з контролю за цінами в області Ігор Фурманов, ціни на овочі та молочні продукти також вирішено взяти під контроль.

Дещо краща ситуація з цінами на хлібобулочні вироби. За минулий рік вони зросли на 15—16 відсотків; за останні 2 місяці ц. р. — на 6 відсотків і досягли рівня: на хліб пшеничний з борошна вищого гатунку — 2,97 грн.; на хліб пшеничний з борошна першого гатунку — 2,56; на хліб житньо-пшеничний — 2,30 грн.

У середньому, зазначила начальник головного управління економіки обласної державної адміністрації Тетяна Головченко, ціни на продукти харчування зросли в області з початку року на 4 відсотки.

Петро МЕЛЬНИК.

➤ ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

Є дві новини: погана і ще гірша

Хліб на Волині знову подорожчав. Найбільший його виробник в області ВАТ «Хліб», що в Луцьку, піднімає ціну з нового року вже вдруге. Якщо на початку січня воно відпускало в торгівлю 800-грамову буханку «Столичного» по 1,68 грн., а 700-грамову «Подільського» — по 1,80, то тепер реалізовує їх, відповідно, по 2,20 і 2,10 грн. Виконавчий директор підприємства Антоніна Остапова пояснює ситуацію тим, що значно зросли ціни на борошно. Якщо раніше житнє борошно отримували з держрезерву за ціною 0,95 грн., пшеничне першого гатунку — по 1,13 грн. за кілограм, то з 1 лютого змушені закуповувати в комерційних структур за ціною 1,82 і 1,65 грн. «І що найгірше, — зауважує Антоніна Павлівна, — немає гарантії, що нам не доведеться знову вдаватися до непопулярного засобу. Адже ціни на нашу сировину постійно зростають. Гірше того, відчувається дефіцит житнього борошна. Адже, намагаючись вижити, господарства позбуваються цієї важливої продуктової культури, а дедалі більші площі відводять під посів вигіднішого ріпаку».

Ще в складнішій ситуації пекарі шахтарського Нововолинська. Адже більшість борошна їм доводиться завозити з Луцька, а це майже сто кілометрів. Тобто на кожен кілограм припадає 7—10 копійок додаткових транспортних витрат. До того ж борошно доводиться закуповувати в комерційних структур. За таких обставин голова правління ВАТ «Нововолинський хлібзавод» Ірина Кочулап поки що не бачить можливості знизити вартість хліба. Підприємство і так працює за мінімальної рентабельності. 10-відсоткове зростання відпускних цін, каже вона, зумовлене насамперед подорожчанням борошна. Але й за цих обставин нововолинський хліб залишається одним із найдешевших в області. Так, 780-грамову буханку «Зимнівського», який випікається з житнього борошна і пшеничного другого гатунку, підприємство відпускає в торгівлю по ціні 2,10 грн., 680-грамову «Домашнього» з пшеничного борошна першого гатунку — по 1,87.

Микола ЯКИМЕНКО.

Зростання цін на продукти харчування відбувається значно раніше, ніж подорожчання інших груп товарів

Господарський суд Львівської області відмовив компанії «Зеленбуд» (Львів) у скасуванні рішення Львівської міськради щодо надання 24,3 га землі під будівництво стадіону до Євро–2012, повідомив міський голова Львова Андрій Садовий

У Донецькій області розроблено 10 туристичних маршрутів до чемпіонатів Європи з футболу 2009—2012 *(Укрінформ)*

Нехай вже так і буде?

або Чи розколють «свідоміти» Україну-неньку...

Почнемо з цитати. *«Фактично політика, яку проводить Віктор Ющенко, вже призвела до розколу України, який поки що не формалізований у сепаратизм, утім дедалі ближче підходить до точки неповернення. Ще пару років «голодоморів», нагороджень шухевичів, боротьби з пам'ятниками минулих епох і маніакальної русофобії, об'єднаних українськими громадянами під терміном «свідомізм», — і ніякий зверхгеніальний і зверхтолерантний політик не збере Україну воєдино. Залишиться тільки сподіватися, що «розлучення» відбудеться за чехословацьким, а не за югославським сценарієм».* Ці слова належать Дмитру Табачнику, ще донедавна двічі віце-прем'єр-міністрові, який відповідав за гуманітарну і національну політику в Україні, а нині народному депутатові від Партії регіонів.

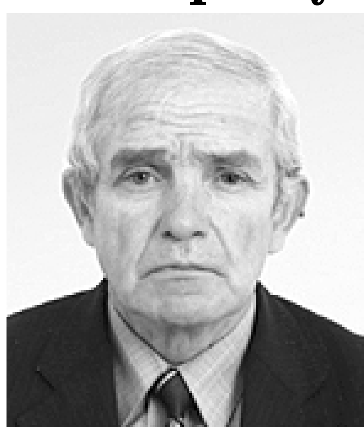
Незабаром наведеними вище сентенціями настирливо пригощатимуть із Сєвєродонецька всіх українців через засоби масової інформації. Тому до українців варто донести точку зору тих, кого автор наведеної цитати називає свідомітами. Д. Табачник лукавить, коли каже, що "українські громадяни" придумали термін «свідомізм». По-перше такий термін не існує, бо термін — це слово, яке всі розуміють однаково і яке зафіксовано лексикографами. По-друге, це слово придумав лише один із "українських громадян", котрий постійно вживає його в своїх інтернетних постах. Слово «свідоміти» українські націонал-патріоти, власне, не сприймають як надто образливе, бо вони завжди ***усвідомлювали*** себе українцями і були ***свідомі*** своєї відповідальності за те, щоб українська нація стала незалежною від Росії і не втратила своєї української мови й культури. Колись хтось із комуністів вигадав слово *«національно занепокоєні»*. Націонал-патріоти теж не ображалися, бо вони й справді не стали манкуртами та завжди були і залишаються ***занепокоєними*** тим, що запущені Катериною II жорна русифікації і асиміляції українців досі не зупинено і вони продовжують перетворювати українців на націонал-перевертнів. Д. Табачник знову-таки лукавить, коли каже, що Президент В. Ющенко поділив Україну. Перебіг і наслідки останніх президентських виборів, на яких В. Ющенко лише балотувався в Президенти, засвідчили, що українці були поділені ще до нього. Поділили українців своїми намаганнями розукраїнити і асимілювати українців російські царі, кремлівські вожді та вже сучасні русифікатори. Суть цього поділу полягає в тому, що одних встигли розукраїнити, а інших не спромоглися.

Коли спостерігаєш за нашим парламентським залом, мимоволі замислюєшся: "Що ж роз'єднує їх? Чому вони не можуть дійти так жаданої в народі згоди? Які такі гострі суперечності розшматовують сесійну залу і нашу неньку-Україну?". Серйозних суперечностей, на наш погляд, є щонайбільше три. Перша з них лежить ***у класово-соціальній площині.***

За комуністичної влади всі засоби виробництва вважалися загальнонародною власністю. Коли було прийнято низку законів, які відкрили шлях до приватизації, Верховна Рада законодавчо закріпила її правила. Проте приватизація за часів Л. Кучми, головою адміністрації якого був Д. Табачник, відбулася в обхід законів і моралі й дуже швидко перетворилася на відверте розкрадання державного майна. В Україні почав накопичуватися і концентруватися в руках невеликої купки людей, зокрема з кримінальним зафарбуванням, позахмарний капітал, тоді коли мільйони українців стали багатими лише на проблеми з пенсіями, зарплатами, тарифами та заощадженнями. Народ нахабно обікрали. Нині це добре розуміють і ошукані, і ті, хто їх ошукав. А політики тим часом розпалися на два табори. Одні вважають, що треба якось розрахуватися з обманутим народом, а інші кажуть: *«То нехай вже так і буде. А то таке почнеться...»*. Схоже, що і Президент розгубився, бо не згадує про свої власні гасла *«Олігархи заплатять справжню ціну!»* та *«Багаті поділяться з бідними!»*.

Останні вибори знову повертають нас до ідей і гасел помаранчевої революції. Юлія Тимошенко знову говорить про чесну і відкриту приватизацію, про необхідність доплати за безцінь придбаних підприємств, про виведення з тіні численних економічних структур. Але ж капітал не любить розтринькуватися! Він любить лише накопичуватися, концентруватися і відтворюватися. Гострота суперечностей полягає в тому, що команда Ю. Тимошенко хоче вирішити проблеми людей за рахунок новітніх капіталістів. Звичайно, реалізація цих задумів викличе конфлікти, але ж не з народом, а з буржуазією, олігархами, мільярдерами. Зрозуміло, що ті українці, які голосували за Партію регіонів, не протестуватимуть, коли новому урядові вдасться припинити розкрадання державного майна, змусити правильно розплатитися капіталістів та розрахуватися з народом. Отже, сьогодні немає підстав і передумов для протистояння між Сходом і Заходом на соціальнокласовій основі.

Друга гостра суперечність в українському суспільстві випливає із різного ставлення до комуністичного минулого. Україну можна починати ділити не за мовним критерієм і не по Дніпру, а за наявністю пам'ятників Леніну. На Рівненщині, наприклад, уже немає жодного пам'ятника комуністичному вождеві, тоді як на Київщині гранітний чи камінний Ленін бовваніє в усіх без винятку районних центрах. У столиці він вперто нагадує українцям, що про вільну Україну без єдності дій малоросів з великоросами не може бути й мови. Доречно нагадати, що 56 відсотків міських і районних рад в Україні досі розташовані на вулицях, площах, проспектах та бульварах, названих на честь комуністичного вождя, а в колишній козацькій столиці Запоріжжі є вісім топонімічних об'єктів, названих іменем того, хто розкрутив громадянську війну в Україні і потопив у крові її незалежність: Дніпрогес, проспект, порт, парк, острів та ін., але тут немає вулиць, названих на честь українських гетьманів. Іменем професійного злодія Котовського, який розстріляв під селом Базар 359 українців, було названо місто і вулиці в десятках інших міст. Ленін ніколи в Запоріжжі та в Києві не був. А ось «командир отряда матросов» Андрій Полупанов був. Він прибув в Україну разом з посланими сюди Леніним військами Муравйова і після розправи над київськими студентами під Крутами вдерся зі своїм «отрядом» у Київ і наказав розстрілювати й колоти багнетами всіх, хто носив вишиті сорочки, хто підстригся «під оселедець» та відкрито розмовляв українською мовою. Вулиці Полупанова і Котовського існують у Києві досі. Топонімічна мапа нашої столиці і столичної області, а також міст у центрі України та в її східних і південних регіонах нагадує цвинтар терористів, великих грішників, натхненників і організаторів голодомору та руйнування храмів. Мери усіх міст це знають, але вулиць не перейменовують, посилаючись на відсутність коштів для виготовлення табличок. Насправді вони

робити цього не хочуть. *«То нехай вже так і буде, — кажуть вони, — це ж наша історія!»*. Ленінград росіяни давно перейменували, а Ленінградську площу в Києві наша влада назвати чимось українським не бажає. І річ, найімовірніше, не в коштах, а у ставленні до Леніна, до більшовиків і їхніх конкретних справ. Адже знайшлись кошти в усіх західноукраїнських містах і селах, які вже давно очищені від пам'ятників і найменувань з тоталітарного минулого. Вочевидь, є нещирими наші державні мужі, коли демонстративно хрестяться в храмах, а пам'ятники антихристу, який і послідовники якого наказували підкладати під храми динаміт і розстрілювати священиків, оберігають.

Президент В. Ющенко видав уже кілька указів, в яких він рекомендує місцевим керівникам ліквідувати топоніміку часів тоталітаризму і пошанувати пам'ять тих, хто з ним боровся. На жаль, навіть у Київській області, якою вже упродовж чотирьох років керують найближчі соратники Президента, ніхто нічогісінько не зробив, щоб ці рекомендації реалізувати. Не хочуть чи чогось бояться? Але уявімо собі малоймовірне, що якогось дня на Київщині зникли всі постаменти Леніна перед будинками районних рад і держадміністрацій та всі таблички на будинках вулиць, названих на його честь, а замість них з'явилися б таблички з іменами українських гетьманів, письменників, діячів культури, інших видатних українців. Невже сталося б народне повстання з вимогою відкотитися від Волині й Галичини? Найшвидше сталося б те, що сталося після перейменування Комунарська на Алчевськ, Жданова на Маріуполь та вулиці Січневого повстання в Києві на вулицю Івана Мазепи. Тобто нічого не сталося б. Трошки хіба помітингували б комуністи. Сам Д. Табачник не пішов би на мітинг протесту з приводу перенесення пам'ятників вождям комуністичної епохи в музеї. Навіщо вони йому — членові партії, яка захищає інтереси великого капіталу? Важко також повірити, що В. Янукович, дід з бабою якого втекли з Орловської області на Донбас, рятуючись від розкуркулення і виселення до Сибіру, буде захищати символіку і топоніміку комуністичних часів. Жодного розпаду України не сталося б.

Третя суперечність в українському суспільстві випливає з нерозв'язаності національного питання. Нескріплена віками державністю, українська нація не була до кінця сформованою. В СРСР українців чекало зросійщення. Проголошення незалежності відкрило шлях українству до національного відродження, повернення до національних витоків, рідної мови і національних традицій. Але коли стала розбудовуватися незалежна Україна, з'ясувалося, що у значної частини українців українськими залишилися тільки прізвища. Багато з них кажуть, що їм «без разніци», але орієнтуються при цьому на російську мову, культуру і «совєтські» традиції. Якби після проголошення незалежності влада рішуче взяла курс на українське відродження, відкрила б повсюдно українські школи, а преса, вища освіта, військо, інші силові структури функціонували б лише українською мовою і молодь виховувалася в дусі національного патріотизму, Україна зараз була б іншою. Проте впродовж шістнадцяти років при владі в зросійщених регіонах України були і досі залишаються здебільшого саме ті українці, для яких все українське стало чужим. У правлячих і урядових колах України гуманітарна і національна політика орієнтувалася на сентенцію Президента Л. Кучми, підказану йому, як вважають керівником його адміністрації Д. Табачником: «В Украине национальная идея не сработала». А вона і не могла «сработать», оскільки основні провідники державної ідеології протягом останніх п'ятнадцяти років орієнтували Україну і її владу на місцях не на українське національне відродження, як це свого часу в своїх державах зробили чехи, поляки, євреї, італійці, а на продовження і поглиблення русифікації. Тому ***основна суперечність, яка нині розшматовує Україну, українську державу і розколює її політичну еліту, лежить у національній площині.*** Одні українці хочуть будувати Україну як справді українську національну державу. Інші хочуть нав'язати українцям дві національні мови і дві культури. Якщо глянути на електоральну мапу останніх трьох виборів, можна буде легко помітити неспростовну кореляцію: що менше української мови (читай: *національної свідомості, з якої кепкують несвідоміші*), то більше голосів було віддано за партії з проросійською орієнтацією: Партію регіонів, комуністів і «вітренківців». А де української мови майже зовсім немає, там за них голосують майже всі.

Лідери Партії регіонів говорять про демократію та права «русскоязычного населения», але уникають говорити про те, якими методами і з якою метою віками витруювалася з українців їхня мова. Вони замовчують, що ж станеться з Україною після впровадження державності російської мови, якої вони так наполегливо домагаються. Адже нині російська мова є ***панівною*** в більшості міст України, а тому після втілення в життя задуму Партії регіонів вона, як це сталося в Білорусі, дуже скоро фактично стала б єдиною державною мовою. Мову вивчають не з підручників, а опановують з життя через певні мотиви і потреби. У мільйонів українців, що живуть у південних і східних областях та в зросійщеному Києві, зникла б мотивація і вони назавжди дистанціювалися б від української культури. Націй з двома мовами не буває. Якщо нація має дві мови, то це вже не одна, а дві нації. Тому Партія регіонів готує нам у перспективі остаточний поділ українства на дві нації.

Раїса Богатирьова колись так пояснила той факт, що їхня партія включила до своєї виборчої програми положення про надання російській мові статусу державної: *«Потому что мы пообещали это нашим избирателям»*. А чи не краще було пообіцяти їм створити для українців, що живуть у містах Донбасу і півдня України, умови, за яких вони могли б навчитися вільно спілкуватися українською мовою? У Партії регіонів посилаються на думку своїх «избирателей», не прислухаючись до цієї думки. Та обставина, що російському шовінізмові вдалося значною мірою розукраїнити міських українців Донеччини і Луганщини, не означає, що вони вже перейшли в інший етнічний стан і не почуваються українцями, а в разі поширення використання української мови в освіті, засобах масової інформації та в службовій діяльності стануть організовано вимагати виходу з України. Згідно з даними перепису населення у 2001 р., більшість населення східних і південних областей назвали себе українцями. Так, українцями визнали себе в Донецькій області — 56 % населення, у Харківській — 70,7%, в Запорізькій — 70,8%, у Дніпропетровській — 79,3%, в Одеській — 62,8%, в Миколаївській — 81,9%, у Луганській — 58%. Лише в Донецькій і Луганській областях кількість громадян, що визнали рідною мовою українську, є невеликою (відповідно 24,1% і 30%), а в інших з перерахованих областях таких є більшість, а в Миколаївській і Дніпропетровській — переважна більшість (відповідно 69,2% і 67%). Перепис населення був своєрідним референдумом. Він і проводився для того, щоб враховувати його дані в державній політиці. Зауважимо, що ще ніхто на жодному референдумі чи опитуванні не запитав українців: *«Чи хотіли б ви вільно володіти українською мовою?»*.

Українська мова не стала чужою для російськомовних українців. В Україні важко знайти людей, які не володіли б українською на пасивному рівні, тобто не розуміли б її під час читання текстів чи слухання телепередач. Коли В. Янукович іноді виступає на своїй батьківщині українською мовою, всі його слухають і розуміють. То чи не краще було б йому не кликати земляків на мовний референдум, а звернутися до них так: *«Дорогі земляки! Ось я, син білоруса і росіянки, вважаю і записую себе українцем. Я вивчив українську мову і часто користуюся нею на службі. Отож: і ви зробіть так! Коли ми всі будемо двомовними, ми цим пошануємо українську землю, на якій живемо, і станемо духовно багатшими»*. Жодного заворушення після такого звернення не виникне, а поглибшає повага до такого лідера. І коли помаранчевий уряд розробить програму поступового розширення сфер і обсягів поширення української мови в областях, які вважаються російськомовними, українці не протестуватимуть. *«Пусть так будет, как было!»* — волатимуть лише комуністи і деякі проросійські налаштовані регіонали.

Карл Маркс написав свого часу фразу, що була варта багатьох нинішніх докторських дисертацій: *«Філософи досі лише пояснювали світ, а справа полягає в тому, щоб змінити його»*. Українські патріоти хочуть змінити Україну, зробивши її схожою на Україну, а не на Росію, бо, як сказав Л. Кучма, який колись (за усною народною творчістю) служив президентом в адміністрації Табачника, «Україна — не Росія».

З вищевикладених міркувань можна дійти висновку, що в українському суспільстві, попри наявність різних політичних і мовних середовищ, не існує суперечностей, які могли б призвести до серйозних конфліктів між ними. Поряд з чинниками, що роз'єднують українців, є чинники, що їх об'єднують. Переважна більшість громадян України усвідомлюють незворотність її незалежності і неможливість повернення до старих часів. Усіх в Україні сущих об'єднує пасивне володіння українською мовою та усвідомлення її важливості й перспективності як мови державної. За найсвіжішими даними Центру О. Разумкова, кількість українців, які визнають рідною українську мову, не відмовляючись водночас від російської мови, поступово зростає. Усі в Україні прагнуть гідного життя і не хочуть, щоб хтось розкошував за їхній рахунок. Поступове затухання наявних в українському суспільстві суперечностей та об'єднання українців в одну міцну націю — не міф, а перспектива. Тим паче, що в Україні з'явилася нарешті справді українська влада.

Юрій ГНАТКЕВИЧ,
народний депутат України,
кандидат педагогічних наук.

Запущені Катериною II жорна русифікації і асиміляції українців досі не зупинено

Сіють майбутню бурю

Як відомо, «сон розуму народжує чудовиськ», але сьогодні нам загрожують чудовиська, що з'явилися на світ унаслідок ретельного розрахунку політичних лідерів США та ЄС. Нехтування норм міжнародного права, демонстративна неповага до суверенітету держав, що не входять до євро–атлантичного простору, небажання брати до уваги чиїсь інтереси, крім власних, неминуче підірвуть міжнародну стабільність, спричинять глобальну кризу.

Вона, звичайно ж, ударить, у тому числі по США й країнах Західної Європи. Поки що для політичної еліти цих держав короткострокові вигоди виявляються більш значущими, ніж стратегічні загрози, котрі вже виразно позначилися, але ще не зачепили безпосередньо розвинені країни. Однак у державах, що належать до світової «периферії» й не докладають зусиль для розв'язання соціальних проблем і розвитку сучасних галузей промисловості, кризові явища набувають дедалі небезпечніших форм. Штучно організоване «зіткнення цивілізацій» різко загострює всі проблеми і конфлікти, зумовлені хронічною слабкістю економіки й пануванням безвідповідальної олігархії.

Після 17 лютого, коли парламент Косово в однобічному порядку оголосив про незалежність від Сербії, світ опинився в новій історичній епосі. Принципи, закладені в основу світового устрою після Другої світової війни, виявилися остаточно відкинуті. Проблема сьогодні навіть не в тім, що Белград не зможе визнати новий статус Косово, оскільки це може спричинити громадянську війну в Сербії. Уперше після розгрому фашистської Німеччини було проведено насильницьке розчленовування території суверенної держави, котра не вела війну й не захоплювала чужі землі. Причому ці протизаконні дії були спровоковані державами, що ведуть боротьбу за світове та регіональне панування (що саме по собі нагадує Мюнхенську змову, яка забрала останні перешкоди на шляху до Другої світової війни). Якщо ми поглянемо на список держав, які перші визнали незалежність Косово, то ми знайдемо в ньому найбільших світових гравців: США й Велику Британію (з декількома найкерованішими сателітами — Австралією, Афганістаном і Естонією), Францію та Німеччину (з Бельгією, Хорватією, Італією, що примкнули до них), а також Туреччину, котра мріє повернути втрачену у XX столітті могутність.

Немає ніякої надії на те, що Рада Безпеки ООН зуміє врегулювати косовську проблему. Вона виявилася така само безпомічна, як і передвоєнна Ліга націй. Рада Безпеки не змогла прийняти погоджене рішення стосовно ситуації в Косово, оскільки її діяльність повністю суперечить позиціям держав, що прагнуть установити «новий світовий порядок», і тих країн, які хотіли б зберегти основи міжнародної політичної системи, закладені державами, що перемогли фашизм. Очевидно, що дієздатність Ради Безпеки буде лише зменшуватися в міру того, як ітиме переділ світу, до якого США і провідні держави ЄС підштовхує прагнення зберегти нинішню глобальну економічну систему, що приносить їм очевидні вигоди. Але засоби, якими досягається домінування найбільш розвинених капіталістичних країн, і цинічні цілі цього панування обурюють більшість народів Землі. Не кажучи вже про те, що зростаюча небезпека міжцивілізаційного конфлікту змусила навіть лояльні стосовно США країни, такі як Іспанія, Греція, Кіпр, Словаччина, Болгарія та Румунія, виступити проти визнання Косово, побоюючись можливих наслідків.

Україна, як відомо, поки що не зробила офіційної заяви. Якщо врахувати, що всі три провідні українські олігархічні угруповання, котрі претендують на владу в країні, ведуть відчайдушну боротьбу за прихильність Вашингтона, то таке поводження українського керівництва свідчить про те, що воно добре усвідомлює небезпеку, пов'язану з неминучим загостренням міжетнічних і міжконфесійних конфліктів у разі офіційного визнання Косово. Хоча відкрито виступити проти американського зовнішньополітичного курсу нинішнє українське керівництво, звичайно, не наважиться.

Для державної єдності України, дійсно, склалася справжня загроза, яку не може нехтувати навіть нинішня проамериканська правляча верхівка. Як і Сербія, Україна безпосередньо стикається з «дугою нестабільності», що охоплює регіони Євразії та Північної Африки, які вважають «своїми» представники різних конфесій і культур.

Крим нагадує Косово не лише тому, що в обох регіонах сусідами є православ'я та іслам. На соціально-політичну ситуацію в Косово руйнівним чином вплинув розпад союзної держави. Це справедливо і для Криму. У складі Соціалістичної Федеративної Югославії автономний край Косово, хоча і входив до Соціалістичної Республіки Сербії, нарівні з нею був суб'єктом і мав рівні з нею права. Після того, як почався розпад Югославії, автономію різко обмежили в правах з політичних міркувань (насамперед тому що мусульманське населення Албанії намагалося надати їй національний статус).

Крим поки що зберігає статус територіальної автономії, що дає змогу уникнути ескалації протистояння між різними етнічними і конфесійними групами. Територіальна автономія стала єдиним способом захистити соціальні, політичні та культурні права кримчан, що опинилися під загрозою внаслідок розпаду союзної держави. Тому і обмеження прав автономії (а сьогодні вони практично нехтуються), і перетворення її на національно-державне утворення неминуче зруйнує наявні механізми, що дають можливість підтримувати соціально-політичну стабільність. Не можна сказати, щоб вони сьогодні діяли особливо ефективно, що пов'язано з проблемою неефективного відстоювання конституційних прав Криму та імітування протистояння зростанню націоналістичних настроїв. Якщо економічний, політичний і культурний простір Криму буде зруйновано через втручання сил, пов'язаних із провідними олігархічними угрупованнями і центральною владою, або внаслідок дій українських і кримськотатарських націоналістів, півострів перетвориться на зону масштабного конфлікту. А протистояння у Криму у свою чергу призведе до різкого зростання напруженості і в західних областях, і на сході країни.

Руйнівний характер дій центральної влади очевидний. Спроби насильницької українізації, зумовлені політичною кон'юнктурою перекручування історії, прагнення вирвати Україну зі східнослов'янського простору, заяви й дії меджлісівців після косовсько-американського демаршу про намір створити кримськотатарську національну автономію спричиняють у Криму масове суспільне обурення. Києву можна скільки завгодно критикувати постанову проблеми 54-го року, але не можна закривати очі на очевидне. Ця тема була б зовсім нецікава суспільству, якби центральна влада з поваги ставилася б до прав автономії, якби українське керівництво проводило геополітичний курс України, що відповідає національним інтересам, якби не робилися спроби реабілітувати гітлерівських прихвоснів, не велася розгнуздана русофобська політика, насамперед В. Ющенка.

Автономія внаслідок експансії олігархічних угруповань і порушення конституційного права, що припускає використання податків, які збираються на півострові, на потреби Криму, втратила можливість розвивати власну економіку й вирішувати соціальні програми. У такій ситуації в сотень тисяч кримчан просто відсутня соціальна перспектива. У нинішній ситуації, коли найбільші ЗМІ контролюються олігархічними або бюрократичними угрупованнями, людям не так просто розібратися, хто ж винний у тому, що вони змушені існувати на межі зубожіння, боротися за виживання, часто втрачаючи почуття власної гідності. Відповідно на перший план виходять взаємні претензії та образи, пов'язані з міжетнічними й міжконфесійними стосунками, а націонал-радикалістські рухи, що вміють сформувати образ ворога, мають суспільний вплив, особливо в молодіжному середовищі. Яскравим прикладом цього є у кримськотатарському середовищі Меджліс — незаконно діючий етнічний орган самоврядування як паралельна структура конституційним органам влади.

Тому можна говорити про одночасну реалізацію одразу двох руйнівних сценаріїв, які тісно переплітаються і пов'язані з порушенням прав автономії й посиленням впливу націонал-радикалів. Така само ситуація складалася протягом 90-х і в Косово. При цьому у Криму останніми роками сталася різка радикалізація кримськотатарського націоналістичного руху, що поєднався з релігійними екстремістами і прихильниками розпалення міжцивілізаційного конфлікту.

Українська влада сприяє реалізації обох сценаріїв, здатних привести до катастрофи. Тільки недавно знову було грубо порушено конституційне право Автономної республіки Крим брати участь у виробленні зовнішньополітичних рішень. Лист, в якому висловлюється згода приєднатися до програм з підготовки до членства в НАТО, був підписаний вищими представниками державної влади, котрі добре уявляють, які збурення спричинять у Криму такі дії. Водночас влада всіма способами допомагає, як українським, так і кримськотатарським націоналістам зміцнити у Криму свій вплив.

До складу Національної конституційної ради, покликаної зайнятися підготовкою змін до Конституції України, був включений Мустафа Джемілєв. У результаті кримськотатарський меджліс, що діє без усіляких законних підстав, став єдиною етнічною структурою, залученою до процесу створення нової української Конституції. У зв'язку з цим Мустафа Джемілєв, який, безперечно, ясно усвідомлює, що такі виступи збільшують напруженість між кримськими татарами і російськомовним населенням Криму, заявив, що домагатиметься внесення до нової Конституції України, котру планується затвердити на референдумі влітку 2008 року, пункт, що передбачає надання Криму статусу кримськотатарської національної автономії.

Так званий Меджліс, незважаючи на заклик Віктора Ющенка, досі не скасував пункт Декларації про національний суверенітет кримськотатарського народу, прийнятої 1991 року. Нагадаю, що в ній зазначається: «Крим є національною територією кримськотатарського народу, на якій тільки він має право на самовизначення так, як воно викладено в міжнародних правових актах, визнаних світовим співтовариством. Політичне, економічне, духовне й культурне відродження кримськотатарського народу можливе тільки в його суверенній національній державі».

У цьому зв'язку визнання незалежності Косово може стати для націонал-радикалів показовим прикладом. Заступник голови незаконно діючого Меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров уже заявив, що із проголошенням незалежності Косово актуалізується питання самовизначення кримськотатарського народу. Націонал-радикали тепер переконалися, що їхні претензії можуть завершитися успіхом. Для цього потрібна лише одна умова — підтримка з боку США і провідних країн ЄС, які можуть використовувати державотворення для реалізації власних геополітичних проектів.

З відокремленням Косово сепаратистські устремління, що відповідають геополітичним інтересам США, отримали офіційне міжнародне визнання. Треба розуміти, що це успіх не тільки керівництва Сполучених Штатів, а й тих кримінально-націоналістичних елементів, які стояли за сепаратистським рухом у Косово.

Проголошення незалежності Косово — це грізне попередження для всіх

Різниця між образом, який створюють провідні світові ЗМІ косовським албанцям, і, приміром, турецьким курдам, очевидна для кожного, хто хоча б час від часу цікавиться міжнародними новинами. Якщо косовських албанців представляють як відважних борців за незалежність, то курди, які проживають у Туреччині, змальовуються терористами і бандитами, що виступають проти законної влади.

Причина такого відношення до албанців лежить на поверхні. Косово не просто входить в «дугу нестабільності», воно є стратегічно важливим регіоном. Контроль над Косово дає змогу відігравати важливу роль не тільки на Балканах, а й у всій Південній Європі. А довгострокова нестабільність, на яку приречений цей регіон, створює умови для американської присутності в Євразії, виправдання високих військових витрат Франції та Німеччини, що намагаються відігравати самостійну роль у світі, перетворення Туреччини на державу, що бере участь в урегулюванні кризових процесів. Легко передбачити, що наступним регіоном, який слідом за Косово, опиниться в центрі перетину інтересів цих сил, стане Крим, котрий також має величезне стратегічне значення. Тому якщо підтримка сепаратистських рухів ззовні силами, що прагнуть переділу світу, — це лихо, яке може ввійти в кожний будинок, то для України ця загроза здатна стати реальністю вже в найближчому майбутньому.

Події в Косово ясно показують ущербність геополітичного курсу, спрямованого на приєднання до євро-атлантичного світу. Членство в НАТО не може стати гарантією національної безпеки. Американська політична верхівка прагне підірвати ситуацію в Євразії, і вона не збирається змінювати вибрану стратегію, що дає змогу США зберегти економічне панування. Це повинні чітко усвідомлювати керівники всіх країн, особливо тих, до яких, як в Україні, входять «проблемні території».

У цому зв'язку особлива небезпека від того, що за потурання Віктора Ющенка та його оточення американці сьогодні управляють українським політичним процесом. При цьому Юлія Тимошенко, основний суперник Віктора Ющенка, анітрохи не заперечує проти такої ситуації. Їй тільки хотілося б самій стати головним представником американських інтересів.

Єдиний вихід для України в нинішній світовій ситуації — послідовно дотримуватися позаблокового статусу, орієнтуватися під час прийняття ключових рішень не на побажання Вашингтона, а на власні геополітичні інтереси й думку ООН. Це, звичайно, стосується й тих питань, пов'язаних з визначенням позиції нашої країни щодо Косово.

Нам необхідно припинити прикидатися наївними і визнати, що переділ світу відбувається в інтересах конгломерату найбагатших країн світу (багатих, оскільки вони змогли підкорити собі всю світову економічну систему). Україна, не входить до їхнього числа, вона навіть не є важливим партнером для якоїсь впливової держави євро-атлантичного миру. Тому в умовах «нового світового порядку» Україна опиниться серед країн, приречених на економічну й культурну відсталість. У тій світовій системі, що складається після 1991 року, Україні немає місця як сильній державі, що бере участь у світовому науково-технічному прогресі.

У цих умовах суверенітет України стає головною цінністю, втративши яку ми втратимо право на самостійний культурний і економічний розвиток. Тим часом керівництво України сьогодні робить усе, щоб відмовитися від державного суверенітету, незважаючи на те, що це зумовить різке обурення суспільства. Така позиція української влади є головним чинником системної соціально-політичної кризи, розв'язати яку неможливо, не врегулювавши газову проблему або домігшись поновлення роботи парламенту. Всі ці кроки виявляться цілком марні, якщо не припиниться торгівля державним суверенітетом.

Для збереження державного суверенітету й попередження спроб втрутитися у внутрішні справи України сьогодні необхідні такі п'ять умов:

— збереження позаблокового статусу України;

— реалізація конституційних прав Криму;

— відмова від євро-атлантичного курсу й установлення стратегічного партнерства з країнами східнослов'янського простору;

— припинення політики з обмеження сфери використання російської мови, підтримки націоналістичних рухів і акцій, спрямованих на перекручування історії;

— розширення прав місцевого самоврядування й передача частини владних повноважень у регіони.

Очевидно, що визнання Косово як міжнародного суб'єкта породжує сепаратистські настрої не тільки у Криму. Хочу нагадати про проблему, що нині замовчується. Вона пов'язана з Буковиною. На сьогоднішній день 930 тисяч жителів Чернівецької області, тобто 70 відсотків дорослого населення, мають громадянство Румунії, відносини з якою в доступному для огляду майбутньому залишаться напруженими. Українська влада, побоюючись втратити прихильність США, може піти на поводі у кримськотатарських націонал-радикалів. У цьому разі може стати реальністю проголошення Буковинської республіки, в чому, безперечно, буде зацікавлена Румунія. Більше того, аналогічна ситуація може скластися і в інших регіонах країни, де відчувається сильний зовнішній вплив, наприклад у Закарпатті. Подібні процеси не можна зупинити імітацією демократичного процесу, що тільки загострює міжетнічне й міжконфесійне протистояння. Приклад Косово ясно показує, наскільки небезпечною може стати для України реалізація проамериканської геополітичної стратегії (об'єктивно спрямованої на руйнування східнослов'янського світу), котра всіма способами нав'язується нашій країні ззовні. У нас є тільки один спосіб зберегти державну єдність і запобігти перетворенню Криму на нове Косово — домогтися проведення державного курсу в інтересах суспільства, відновити верховенство закону, припинивши порушення конституційних прав Криму й підтримку націоналістів всіх мастей. Інакше ми пожнемо бурю, яка була посіяна тими, хто підтримав косовських сепаратистів.

Леонід ГРАЧ,
народний депутат України, голова Всеукраїнського руху «Спадкоємці Богдана Хмельницького».

Друкується в рахунок квоти Комітету Верховної Ради з питань правосуддя.

У НОМЕР

Бунт на «Вежі»

Міський голова Івано-Франківська Віктор Анушкевичус під час зустрічі з колективом муніципальної телерадіокомпанії «Вежа» повідомив, що новим директором ТРК буде його прес-секретар Ірина Макацарія. За словами голови, Іван Вовк, який досі виконував обов'язки директора компанії, вже подав заяву на звільнення за власним бажанням. Кадрові зміни Віктор Анушкевичус мотивував невдоволенням роботою ТРК, зокрема висвітленням журналістами роботи міськвиконкому.

Після такої інформації 12 працівників «Вежі» на знак протесту проти рішення міського голови подали заяви на звільнення з роботи. Колектив «Вежі» направив відкритий лист міському голові за підписами 22 працівників, в якому висловив категоричну незгоду з його рішенням. Підписантів підтримали депутати міської ради від фракцій «НУ—НС», БЮТ та Партії регіонів, які заявили, що готові задля захисту прав журналістів блокувати роботу наступної сесії Івано-Франківської міськради. Чим закінчиться це протистояння, наразі сказати важко. Але очевидно, що кадрові зміни на «Вежі» міський голова затіяв у несприятливий для себе момент. Уже тривалий час він перебуває у конфронтації з депутатськими фракціями «Наша Україна» і БЮТ, що призвело до свого роду колапсу — зриву останніх засідань міської ради. Тепер опоненти отримали ще один привід для наступу на голову, який може мати для Віктора Анушкевичуса непередбачувані наслідки, адже депутати згаданих фракцій давно погрожують висловити йому недовіру. До того ж із заявою з приводу звільнення з роботи виконуючого обов'язки директора ТРК Івана Вовка виступив голова Івано-Франківської ОДА Микола Палійчук. «Кадрові рішення в керівництві медіа будь-якої форми власності мають бути обґрунтованими та недвозначними, — йдеться у його заяві. — Тільки за цієї умови такі зміни не викликають сумнівів та підозр, особливо зважаючи на те, що власником ТРК «Вежа» є міська рада Івано-Франківська». Ситуацію зі зміною керівництва на «Вежі» голова вважає не приватною, а громадською справою, оскільки мова йде «про захист фундаментальних цінностей, на яких заснована наша держава». «Ситуація на ТРК «Вежа» стала ще одним прикладом того, що роздержавлення є одним із найважливіших кроків для забезпечення свободи», — робить висновок Микола Палійчук.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

P. S. *Коли матеріал готувався до друку, стало відомо, що на позачерговій сесії Івано-Франківської міської ради депутати проголосували за призначення на посаду директора комунального підприємства ТРК «Вежа» Івана Вовка, якого міський голова мав намір замінити на свого прес-секретаря. Цьому передувала спільна заява депутатських фракцій «НУ», БЮТ та депутатської групи Громадянської партії «Пора» на підтримку кандидатури Івана Вовка. Міський голова програв. Після оголошення результатів голосування Віктор Анушкевичус лише спромігся нагадати, що згідно із статутом ТРК «Вежа» керівник має обиратись на конкурсній основі. Однак на це зауваження ніхто не відреагував.*

З хлібом і пісня миліша, і хата тепліша

На Київщині, у місті Кагарлик, відбулося відкриття хлібозаводу, який десять років не функціонував. Але завдяки інвесторам ТОВ «Група компаній «АГРОТЕХПРОЕКТ» підприємство отримало нове життя. Відродили хлібозавод засновники компанії Володимир Соколовський та Сергій Нєжєнцев.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Місто і район отримали надзвичайно важливий соціальний об'єкт користування. Дуже приємно відчувати підтримку з боку влади. Нам, як інвесторам, приємно, що це все здійснилося. Ми отримали добрий результат і маємо добрі плани на майбутнє», — зауважив Сергій Нєжєнцев.

Є багато професій, які викликають повагу всього суспільства. Серед них ті, без яких не можемо обійтися. Адже від їхньої роботи значною мірою залежить життєдіяльність, продовольча безпека, добробут кожної родини. Одна із таких професій — пекар. На нашій землі високо цінується професіоналізм цих людей, їхнє сумлінне ставлення до справи. З хлібом і пісня миліша, і хата тепліша.

Як розповіла керівник проекту Ольга Свириденко, вартість інвестицій у цей проект — 10 мільйонів гривень.

«Ми купили найкраще європейське технологічне обладнання, яке дає змогу виробляти 10—12 тонн хліба і 2,5 тонни кондитерських виробів. Створено належні умови праці. Система обладнання повністю комп'ютеризована. Хочемо до роботи залучати молодь. Є фахівці, які їх навчатимуть. Окрім того, в наших планах — будівництво мукомельного комплексу, який перероблятиме 15 тонн зерна на добу. Також плануємо будівництво заводу харчових продуктів. Водночас братимемо участь в інших проектах разом з місцевою владою. Один із них — благоустрій території біля озера хлібозаводу. Ми плануємо перетворити цю територію на зону відпочинку для кагарличан», — сказала вона.

«Ми обіцяємо, що наш продукт відповідатиме очікуванням якістю, асортиментними пропозиціями, починаючи від найпопулярніших сортів хліба і закінчуючи елітною продукцією, яка належить до більш дорогого сегмента», — наголосила керівник проекту.

«Мені приємно було чути, що Кагарлик хочуть зробити маленьким європейським містечком, де якість життя має підвищуватись. Від цього не заробляють, але це приносить душевну насолоду, користь», — сказала голова обласної держадміністрації Віра Ульянченко **(на знімку).**

За її словами, Київська область за 2007 рік посіла перше місце серед областей у залученні іноземних інвестицій. Це означає, що інвесторів зустрічаємо не лише з відкритими обіймами, а і з цікавими пропозиціями.

Нині є чудове підприємство у Бучі, починається будівництво хлібокомбінату в Баришевці. Вона висловила сподівання, що така конкуренція буде передусім на користь громадянам, тому що вона сприятиме поліпшенню якості продукції.

Сергій МЕЛЬНИК.

Прицільна активність

Затятість, з якою останнім часом деякі правозахисники атакують через мас-медіа і петиції до керівників країни Держдепартамент з питань виконання покарань за «порушення прав засуджених і закритість системи», викликає принаймні подив, якщо вже не вдаватися до категоричніших висновків. Гнівність риторики не замінить логіки, а в багатьох обвинуваченнях вона відверто «прогулює».

Наприклад, від потужного мусування «тюремної теми» складається враження, що за всіх колишніх керівників кримінально-виконавчої служби добрі дядечки-наглядачі читали «зекам» на ніч казочки і цілували лобики перед тим, як вклasти на нари. І лише за нинішнього голови Держдепартаменту камери глухо зачинили від цікавого ока «гостей з волі», аби не бачило воно, як аврально перекваліфіковані на терористів «дядечки» набивають на лобики підопічних гудзі. Ба, перелік претензій «відомих правозахисників» (принаймні так їх анонсують перед черговим спалахом активності) до «неспроможного керувати таким складним і специфічним відомством» Василя Кощинця в людей нестійких узагалі може змінити ставлення до історичних фактів: дивись, на його тлі це Єжов-Ягода-Берія виявляться просто нечемними хлопчиками.

І все-таки даремно дорікають пани правозахисники «акулам пера», які нібито керуються анонімними «дружніми порадами», як висвітлювати їхні прес-конференції. Можна й без порад припустити, що їхня надмірна перейнятість кадровим питанням у кримінально-виконавчій службі свідчить не так про активний захист поваги і людської гідності засуджених, як про конкретнішу мету, даруйте, не зовсім благородну хоча б тому, що збігається вона з відвертими намаганнями групи «суто конкретних товаришів» по-старому керувати «складним і специфічним відомством».

Не зовсім відповідає дійсності й закид у закритості служби. Звичайно, зона не місце для масових гулянь і екскурсій, де кожний бажаючий може полоскотати собі нерви зустріччю із вбивцею чи грабіжником. Звичайно, і працівники системи не сонмище ангелів, у їхній роботі ті самі недоліки, що і в цілому в суспільстві. Звичайно, за гратами часто опиняються люди не винні, але це не провина служби, а її лихо: вона, по суті, є заручником відсутності судово-правової реформи. Але саме в останні роки посилився громадський контроль за дотриманням прав засуджених під час відбування покарання. Це відзначили на недавній прес-конференції «Про відкритість і прозорість Державної кримінально-виконавчої служби» представники церков, що здійснюють духовну та благодійну опіку в місцях позбавлення волі, члени громадської ради при Держдепартаменті з питань виконання покарань — колишній народний депутат, поет, президент асоціації «Нова література» Володимир Цибулько, юрист Українсько-американського бюро захисту прав людини Тетяна Яблонська, ветеран служби Іван Штанько. За словами архієпископа Львівського і Галицького (УПЦ) Августина, він має тривалий досвід спілкування із засудженими, котрим допомагає в покаянні, і може порівнювати ситуацію. За останні кілька років вона очевидно змінилася і про закритість системи не може йтися, коли «щоразу зустрічаю в установі то журналістів, то представників громадських організацій».

І вже зовсім «дотепне» звинувачення, що нинішнє керівництво розбазарює гранти, виділені органам і установам Держдепартаменту для реалізації різних програм. Так, кошти, й чималі, справді доволі щедро виділялися до... 2005 року. Тоді, звертаю увагу, пан Кощинець ще не збурював уваги до своєї персони, оскільки системою не керував. Нині він з командою міг «нагріти» лише «нуль цілих, нуль десятих» — саме стільки, згідно з довідкою, перепало їм на «грантоїдство». До речі, на відміну від багатьох правозахисних організацій.

І, нарешті, ще одне. На останній розширеній колегії департаменту перший заступник міністра юстиції Євген Корнійчук зазначив, що саме в останні роки спостерігається «істотне поліпшення стану справ у системі, і ми це пов'язуємо з приходом нового керівництва». Саме того керівництва, яке так не влаштовує «прицільних» захисників «свобод у місцях неволі».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

САМОВРЯДУВАННЯ

Територіальні громади отримали «Жигулі»

Голова Дніпропетровської обласної ради академік Юрій Вілкул в урочистій обстановці вручив ключі від службових автомобілів ВАЗ-2107 головам одинадцяти сільських і селищних рад Апостолівського, Васильківського, Дніпропетровського, Криворізького, Магдалинівського, Межівського, Новомосковського, Петриківського, Покровського, П'ятихатського та Софіївського районів. Ще торік депутатський корпус обласної ради першим в Україні створив і затвердив цільову програму розвитку місцевого самоврядування регіону.

— Тоді ж на реалізацію програмних заходів з обласного бюджету було виділено близько двох млн. грн., — так прокоментував для «Голосу України» цю незвичну подію Юрій Григорович, — саме за рахунок цих коштів були проведені капітальні ремонти приміщень семи сільських, селищних рад та комп'ютеризація, а також навчання посадових осіб органів місцевого самоврядування й депутатського корпусу і придбано службовий автотранспорт.

Михайло СКОРИК.

Редакція газети «Голос України» повідомляє про те, що в газеті «Голос України» №37 (4287) від 26.02.2008 р. (сторінка №9) було не в повному обсязі опубліковано оголошення про виправлення описки в оголошенні про порушення справи №Б-24/232-07 про банкрутство ТОВ «Укрспецруда». У зв'язку з цим публікуємо уточнення до цього оголошення, а саме:

В газеті «Голос України» №242 (4242) від 21.12.2007 р. було здійснено публікацію оголошення про порушення справи №Б-24/232-07 про банкрутство ТОВ «Укрспецруда», в якому допущено описку в частині дати винесення ухвали суду, якою було порушено справу. Тому вказане оголошення слід вважати викладеним в редакції, опублікованій у газеті «Голос України» №37 (4287) від 26.02.2008 р. (сторінка №9).

Поділ планують реставрувати, відновити...

У газеті «Голос України» №32 (4282) від 19.02.2008 року на сторінці 11 розміщено статтю з назвою «Хто воює з дітьми та інвалідами, той неминуче зазнає поразки», автором якої є Микола Славинський. У цій статті автор висловлює свою думку з приводу деяких аспектів діяльності Подільської районної влади.

Об'єктивна інформація має підтверджуватися. Відповідно до ч. 1 ст. 3 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» одним із принципів діяльності місцевих державних адміністрацій є гласність. Порядок доступу до офіційних документів встановлено в ст. 32 Закону України «Про інформацію». Автор не ознайомився з офіційною інформацією про діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування у Подільському районі м. Києва. Інформація, наведена у його статті, є недостовірною.

Автор висловлює своє негативне ставлення до використання бюджетних фондів: «... кошти осідають на депозитах банків. Така неповороткість чи бездіяльність вражає, адже обнадійлива програма "Твій дім, твоє подвір'я" реалізується лише на 50%». Автор не поцікавився, що програму виконано на 76%, що підтверджується документально.

Не відповідає дійсності і інформація, наведена в статті, щодо участі Подільської районної у м. Києві державної адміністрації у відновленні Андріївського узвозу.

Андріївський узвіз потребує реставрації та відновлення історичного вигляду.

Подільська районна у м. Києві державна адміністрація одержала підтримку ініціативи визначення її замовником виконання робіт з відновлення Андріївського узвозу від Державної служби охорони культурної спадщини Міністерства культури і туризму України та Головного управління охорони культурної спадщини КМДА ще у 2006 році, що підтверджується документально.

Подільською РДА 14.08.2006 року було проведено громадські слухання щодо відновлення Андріївського узвозу, в результаті чого одержано схвальну відповідь з боку громадськості.

На Андріївському узвозі Подільською РДА планувалося проведення таких видів робіт: реставрація, регенерація (відтворення втрачених частин, планувально-просторової структури, композиційної цілісності та функціональної активності історичних центрів, окремих ансамблів і комплексів), благоустрій території та реконструкція інженерних мереж вулиці. Добудову до будівель, що існують, та зведення нових об'єктів планувалося лише в межах архітектурного комплексу Андріївського узвозу і виключно з метою відновлення вигляду вулиці, що склався історично (реставрація пошкоджених та зруйнованих будівель).

Подільською РДА було підготовлено проект розпорядження Київської міської державної адміністрації «Про проведення реставрації, регенерації і благоустрою території вулиці Андріївський узвіз у Подільському районі м. Києва та реконструкції інженерних мереж цієї вулиці», цей проект розпорядження було погоджено з усіма відповідними службами та посадовими особами КМДА ще в 2006 році. Незважаючи на це, проект розпорядження не підписано Київським міським головою, роз'яснень причин непідписання КМДА офіційно не надано.

Подільська РДА на сьогодні, в межах своєї компетенції, опікується питанням впорядкування торгівлі на узвозі з урахуванням норм благоустрою території.

Відомості, наведені у вищезазначеній статті з приводу орендних відносин із ВНЗ «Інститут реклами», не є достовірними. Між ВНЗ «Інститут реклами» та КП «Поділ-оренда» 01.12.2004 року було укладено договір оренди приміщення за адресою: вул. Кожум'яцька, 12-Б, термін якого було встановлено з 01.12.2004 по 29.11.2005 року. Після закінчення терміну цього договору КП «Поділ-оренда» (орендодавцем) було направлено на адресу ВНЗ «Інститут реклами» (орендар) лист про закінчення дії договору оренди, у якому орендарю було висловлено пропозицію протягом одного місяця з дня одержання цього листа надати розпорядчі документи на право користування нежитловим приміщенням (розпорядження Подільської райдержадміністрації м. Києва), що відповідно до договору оренди є підставою для його подовження. Проте орендар не вжив заходів щодо подовження договору оренди.

Згідно з нормами чч. 5-7 ст. 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» органи місцевого самоврядування від імені та в інтересах територіальних громад відповідно до закону здійснюють правомочності щодо володіння, користування та розпорядження об'єктами права комунальної власності. Доходи від відчуження об'єктів права комунальної власності зараховуються до відповідних місцевих бюджетів і спрямовуються на фінансування заходів, передбачених бюджетами розвитку. Майнові операції, які здійснюються органами місцевого самоврядування з об'єктами права комунальної власності, не повинні ослаблювати економічних основ місцевого самоврядування, зменшувати обсяг та погіршувати умови надання послуг населенню.

16.10.2007 року на підставі розпорядження Подільської районної у м. Києві державної адміністрації було укладено договір оренди приміщення (вул. Кожум'яцька, 12-Б) між КП «Оренда» та ТОВ «Укрконцепт» для ведення останнім освітньої діяльності.

Укладення та припинення договорів оренди Подільською районною у м. Києві радою та відповідними посадовими особами є правомірним.

Автор поставив у своїй статті питання «... Київську асоціацію інвалідів із церебральним паралічем... змушують залишити приміщення на вул. Костянтинівській, 21. Чому?». На жаль, автор не зважив на своє право одержати відповідь на це питання в Подільській районній у м. Києві раді.

Конфліктна ситуація з Київською асоціацією інвалідів з церебральним паралічем «Касіцеп» має з боку асоціації необґрунтований характер передусім у правовому аспекті, що, в свою чергу, тягне непорозуміння, перекручування інформації у ЗМІ, безпідставні скарги на дії Подільської районної у м. Києві ради та відповідних посадових осіб.

У дійсності, що документально підтверджується, фактичні обставини такі.

22.05.1997 між Державним комунальним підприємством з утримання житла Подільського району та Київською асоціацією інвалідів з церебральним паралічем «Касіцеп» було укладено строковий (строк з 22.05.1997 року по 22.05.2007 року) договір оренди нежитлового будинку за адресою: м. Київ, вул. Костянтинівська, 21-А.

07.05.2007 року КП «Оренда» було направлено на адресу Київської асоціації інвалідів з церебральним паралічем «Касіцеп» лист щодо закінчення строку договору оренди приміщення, а також про вимогу його звільнення на підставі закінчення строку оренди.

Так, після прийняття Подільською районною у м. Києві радою рішення про включення нежитлового приміщення за адресою: м. Київ, вул. Костянтинівська, 21-А до переліку об'єктів, що виносяться на аукціон, листом на адресу Київської асоціації інвалідів з церебральним паралічем «Касіцеп» було передано інформацію про прийняття вищевказаного рішення і про пропозицію орендарю взяти участь у аукціоні на підставі ч. 2 ст. 777 ЦКУ (наймач, який належно виконує свої обов'язки за договором найму, у разі продажу речі, переданої у найм, має переважне право перед іншими особами на її придбання). Проте Київська асоціація інвалідів з церебральним паралічем «Касіцеп» участі у аукціоні не взяла. Таким чином, орендні правовідносини між районною владою та цією організацією припинилися із закінченням строку договору оренди приміщення на підставі ч. 3 ст. 763 ЦКУ.

Нежитлове приміщення за адресою: м. Київ, вул. Костянтинівська, 21-А є занедбаним, одночасно на його території розташовано Комп'ютерний центр (послуги інтернет), салон краси, кафе-бар «Франт» (кафе, бар, більярд), офіс продажу та обслуговування Beeline разом із «Обміном валют», солярій, Тютюнові вироби (магазин) з додатковою вивіскою «Горілчані вироби», всередині магазину теж є «Обмін валют».

Отже, Подільською районною у м. Києві радою при непродовженні строку дії договору оренди нежитлового приміщення за адресою: м. Київ, вул. Костянтинівська, 21-А та продажу цього об'єкта через аукціон не було порушено норм чинного законодавства, натомість такі дії районної влади відповідають інтересам територіальної громади.

Нині Київською асоціацією інвалідів з церебральним паралічем «Касіцеп» подано позов до суду щодо визнання аукціону, на який було виставлено нежитлове приміщення за адресою: м. Київ, вул. Костянтинівська, 21-А, недійсним, а рішення, яке було прийняте на ньому щодо відчуження вищевказаного об'єкта, неправомірним. У ході розгляду справи судом було застосовано як засоби забезпечення позову:

— зупинення на час розгляду справи дію рішення Подільської районної у м. Києві ради про приватизацію даного об'єкта;

— заборону Подільській районній у м. Києві раді, її виконавчим органам вчиняти дії щодо відчуження нежилих приміщень за адресою: м. Київ, вул. Костянтинівська, 21- А.

Тому до вирішення справи по суті судом Подільська районна у м. Києві рада не мала права втручатися у розв'язання конфлікту.

Діяльність Подільської ради та РДА є правомірною.

Помічник голови Подільської РДА О. РЯБОВА.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 77 Основ законодавства України про охорону здоров'я

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Пункт «н» частини першої статті 77 Основ законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19; 2005 р., № 13, ст. 231) викласти в такій редакції:

«н) лікарі дільничних лікарень, головні лікарі та лікарі амбулаторій, розташованих у сільській місцевості, дільничні лікарі-терапевти, лікарі-педіатри, дільничні медсестри територіальних ділянок поліклінік (поліклінічних підрозділів) та дільничні медичні сестри амбулаторій, лікарі загальної практики (сімейні лікарі) та медичні сестри загальної практики — сімейної медицини, завідувачі терапевтичних та педіатричних відділень поліклінік, керівники амбулаторій та відділень сімейної медицини, лікарі (старші лікарі) та середній медичний персонал виїзних бригад станцій і відділень швидкої та невідкладної медичної допомоги, станцій санітарної авіації та відділень планової та екстреної консультативної допомоги — за безперервну роботу на зазначених посадах у зазначених закладах (на територіальних ділянках) понад три роки мають право на додаткову оплачувану щорічну відпустку тривалістю три календарних дні. При цьому зберігаються права інших категорій медичних працівників на додаткову оплачувану відпустку у межах існуючих норм».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2009 року.
2. Кабінету Міністрів України привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
12 лютого 2008 року.
№ 121-VI.

Надійна опора для тих, хто шукає роботу

Майже 33 тисячі жителів столичної області минулого року отримали роботу за допомогою Київської обласної служби зайнятості.

— Цього вдалося добитися завдяки поліпшенню співпраці з роботодавцями області, — вважає директор служби Василь Якобінчук. — Крім того, зростання обсягів виробництва спричинило потребу у працівниках різних професій, зменшило кількість ліквідованих робочих місць. Роботодавці запропонували минулого року жителям столичного регіону близько 90 тисяч вакансій. Відтак наші центри активно взялися за професійне навчання безробітних і незайнятих у сфері виробництва громадян. За минулий рік професійне навчання і перепідготовку пройшли понад 7 тисяч жителів Київщини.

Окрім того, всі базові центри зайнятості активізували залучення тих, у кого немає можливості постійно працювати і заробляти на життя, до громадських робіт. Це дало змогу поліпшити умови життя 12 тисячам громадян.

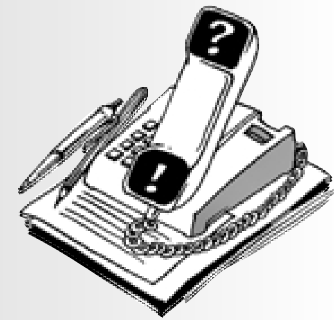
Директор Державного центру зайнятості Володимир Галицький вважає, що так повинні працювати і в інших регіонах країни. Він схвально відгукнувся про ті напрями діяльності Київської служби зайнятості, які колектив планує реалізувати поточного року. Зокрема, щодо профорієнтаційної роботи, перенавчання жителів області професіям, які потребує ринок праці, збільшення обсягів громадських робіт за рахунок місцевого бюджету та підприємств, сприяння реалізації права на роботу людям з особливими потребами.

Вл. інф.

На знімку: директор Державного центру зайнятості Володимир Галицький (праворуч) та керівник Київської обласної служби зайнятості Василь Якобінчук знайомляться з організацією роботи базового центру в Таращанському районі.

Фото Павла ПЕРЕПЕЛИЦІ.

Нострифікація атестатів

Я навчаюся на 4 курсі заочного відділення Таврійського національного університету імені Вернадського. Маю російський атестат про отримання середньої освіти. Я вже три з половиною роки провчилася в університеті, і мене раптом поставили перед фактом, що мій атестат необхідно нострифікувати, причому якщо місяць тому мені потрібно було надати необхідні документи до вузу, то тепер це питання я повинна вирішувати сама. І їхати мені доведеться до Києва.
Поясніть, будь ласка, чи ці дії правомірні? Чи можна це питання вирішити в судовому порядку, адже під час вступу мій атестат срібної медалістки викликав тільки позитивні емоції, а зараз, посилаючись на закони, університет знімає з себе всі зобов'язання за підписаним двостороннім договором — видати мені диплом, причому двома основними зобов'язаннями студента за договором є здача всіх хвостів до початку наступної сесії і своєчасна оплата курсу навчання...

Олена Н.

Запорізька область.

Відповідає начальник управління ліцензування, акредитації та нострифікації Міністерства освіти і науки України Микола МИХАЙЛИЧЕНКО:

— Визнання документів про освіту Російської Федерації здійснюється міністерством відповідно до:

* угоди між Кабінетом Міністрів України і урядом Російської Федерації про взаємне визнання та еквівалентність документів про освіту та вчені звання від 26 травня 2000 року;
* протоколу між Кабінетом Міністрів України і урядом Російської Федерації про внесення змін до вказаної угоди (28.01.03);
* положення про визнання іноземних документів про освіту та листа міністерства від 01.08.07 р. за № 1/9-456.

Документами передбачено, що керівники навчальних закладів повинні своєчасно інформувати громадян з іноземною освітою про необхідність дотримання вимог зазначених вище законодавчих актів.

При зарахуванні громадян з іноземною освітою до навчальних закладів необхідність здійснення нострифікації обумовлюється відповідними договорами з юридичними та фізичними особами.

Процедура нострифікації ініціюється керівництвом навчальних закладів за наявності відповідного клопотання та необхідних документів, що подаються управлінню ліцензування, акредитації та нострифікації уповноваженими співробітниками навчальних закладів України протягом перших місяців навчання.

Персональна відповідальність за виконання зазначених положень покладається на керівників навчальних закладів.

Власна справа для безробітних і не тільки

Мій чоловік працює, а я — безробітна. Робота, яку пропонують за фахом, мене не задовольняє. Ось ми і вирішили відкрити невелику власну справу (можливо, книжковий кіоск). Скажіть, чи маємо ми на це право? Якщо так, то з чого нам потрібно почати, до кого звертатися, які необхідно мати документи? Дуже сподіваюся отримати відповідь та поради у газеті «Голос України» від професіоналів.

Олена БИКОВА.

Київ.

Відповідає заступник директора Київського міського центру зайнятості Лариса МУШИНСЬКА:

— Порядок створення, реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації окремих організаційних форм підприємства здійснюється відповідно до Господарського кодексу України, а також Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців».

Державна реєстрація юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців проводиться державним реєстратором виключно у виконавчому комітеті міської ради міста обласного значення або у районній, районній у містах Києві та Севастополі державній адміністрації за місцезнаходженням юридичної особи або за місцем проживання фізичної особи-підприємця.

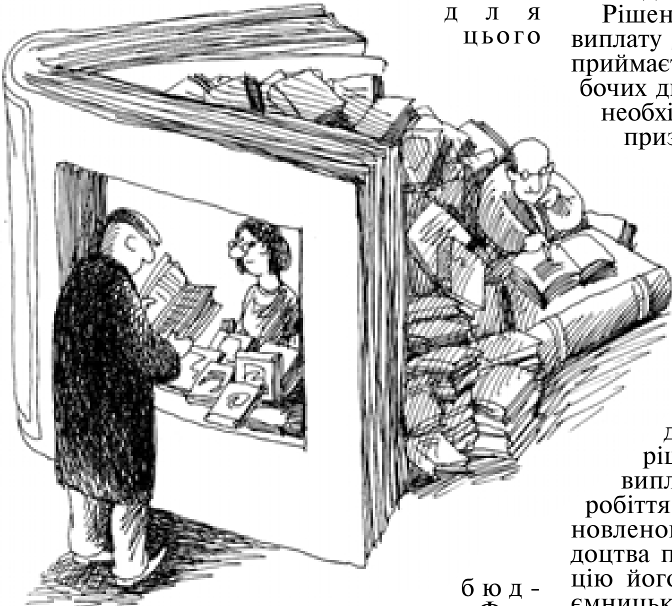
Особа, яка перебуває на обліку в центрі зайнятості за місцем свого проживання та визнана у встановленому Законом України «Про зайнятість населення» порядку безробітною, має право на одноразову виплату допомоги з безробіття для організації підприємницької діяльності. Відповідно до Порядку надання допомоги з безробіття, у тому числі одноразової, її виплати для організації безробітними підприємницької діяльності безробітним, яким виповнилося 18 років та які не можуть бути працевлаштовані за сприяння служби зайнятості протягом трьох місяців у зв'язку з відсутністю на ринку праці підходящої роботи, за їх бажанням допомога з безробіття може виплачуватися одноразово для організації безробітними підприємницької діяльності.

Одноразова виплата допомоги з безробіття здійснюється у розмірі річної суми допомоги з безробіття, визначеної конкретному безробітному. Якщо безробітний уже отримав частину призначеної допомоги з безробіття, то виплачується її залишок.

Якщо безробітний уже отримав допомогу з безробіття 360 календарних днів, то йому може бути виплачено одноразова допомога з безробіття за наступні 360 календарних днів.

Допомога з безробіття в цьому випадку не підлягає коригуванню у зв'язку із зміною розміру середньої заробітної плати, що склалася за всіма видами економічної діяльності відповідної області, протягом періоду, за який допомога з безробіття була виплачена.

Одноразова виплата безробітним допомоги з безробіття для організації підприємницької діяльності здійснюється центрами зайнятості в межах коштів, передбачених для цього бюджетом Фонду.

Для розгляду питань щодо отримання допомоги безробітний подає до центру зайнятості такі документи:

— заяву про надання допомоги;

— бізнес-план.

Рішення про одноразову виплату допомоги з безробіття (або відмову у її виплаті) приймається директором центру зайнятості на підставі висновку Комісії з питань одноразової виплати допомоги з безробіття для організації підприємницької діяльності (далі — комісія) щодо здатності безробітного до підприємницької діяльності. Висновок комісії надається, виходячи з результатів професійної діагностики безробітного, набутих ним знань з організації підприємницької діяльності та аналізу його бізнес-плану. Рішення (про одноразову виплату допомоги або відмову в її виплаті) оформлюється наказом, з яким безробітний повинен бути ознайомлений під особистий підпис.

Рішення про одноразову виплату допомоги з безробіття приймається протягом 10 робочих днів з дня подання всіх необхідних документів для її призначення.

Одноразова виплата допомоги з безробіття здійснюється через установи банків у встановленому порядку за умови подання безробітним до центру зайнятості протягом 10 календарних днів після прийняття рішення про одноразову виплату допомоги з безробіття засвідченої в установленому порядку копії свідоцтва про державну реєстрацію його як суб'єкта підприємницької діяльності, а в разі створення юридичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності — також копії установчих документів.

У трудовій книжці безробітного працівник державної служби зайнятості робить запис про одноразову виплату допомоги з безробіття та зазначає період, за який вона була нарахована.

Відповідно до Порядку повернення у 2006 році коштів, виплачених як допомога з безробіття одноразово для організації безробітними підприємницької діяльності, у разі нереалізації такої діяльності протягом шести календарних місяців з дня отримання допомоги, вони підлягають поверненню.

Мастопатія виникає в будь-якому віці

НА ПРИЙОМІ В...

Моїй дочці 22 роки. Лікар-гінеколог виявив у неї фіброкістозну мастопатію. Наскільки мені відомо, таке захворювання виникає у жінок у віці від 30 до 50 років. Чи я не права? Якщо ж у дочки все-таки мастопатія, скажіть, наскільки це небезпечно? Як це захворювання вплине на її подальше життя і чи виліковне воно?

Марина ТОМЧЕНКО.

Криворізький район Дніпропетровської області.

Відповідає онколог-мамолог, гомеопат Марія ПОПАДИНЕЦЬ:

— Фіброзно-кістозна мастопатія виникає в будь-якому віці, але частіше — у жінок від 20 до 40 років. І, на жаль, проявляється тенденція до збільшення кількості жінок з мастопатією. На розвиток захворювання впливають порушення гормонального фону, особливо захворювання яєчників і щитовидної залози (гіпо- і гіпертиреоз, аутоімунний тиреоїдит, вузловий зоб). Фіброзно-кістозну мастопатію можуть супроводжувати порушення менструального циклу, кісти яєчників і недостатність другої фази менструального циклу (знижений прогестерон).

Шукати причину захворювання, на мій погляд, необхідно в підлітковому віці. Приміром, наслідком розвитку захворювання може бути первинне запалення яєчників в 16 років (через переохолодження або ранній початок статевого життя). Крім цього — порушення харчування дітей (брак рослинної їжі, фруктів, надлишок смаженої, гострої, копченої їжі, кава). Дівчата-підлітки часто приховують від мами, що в них болить живіт і порушився менструальний цикл (ознака запалення яєчників), а підвищення температури тіла трактується як ГРВІ. Через кілька місяців запалення яєчників стихає, але може виникнути хронічна форма захворювання. Тому так важливо зберігати контакт із дитиною і пояснювати правила особистої гігієни, правильної поведінки й харчування підлітків.

Фіброзно-кістозна мастопатія лікується, але довгостроково. З моменту появи порушень гормонального фону й до появи кіст у молочних залозах проходить близько 1—2 років. І, відповідно, для того, щоб вилікувати таку форму дифузійної мастопатії, знадобиться терпіння й час. Особливо пильну увагу необхідно приділити жінкам з кістами діаметром 2—3 см і більше, бо такі кісти є групою ризику з розвитку пухлин молочних залоз.

Жінка з фіброзно-кістозною мастопатією повинна кожні 6 місяців відвідувати гінеколога або онколога-мамолога й проводити УЗД молочних залоз (на 5—11 день менструального циклу, кожних 6 місяців). Для жінок старше 40 років проводиться мамографія (на 10—12 день від першого дня менструального циклу) раз на 1—1,5 року. Первинна мамографія (скринінг) проводиться у віці 35—38 років.

Хто має право на статус інваліда війни?

Під час проходження військової служби я захворів, внаслідок чого отримав інвалідність. Чи маю я право на встановлення статусу інваліда війни?

О. ХОРУНЖИЙ,
інвалід II групи.

Зіньків
Полтавської області.

Відповідає заступник директора Департаменту у справах ветеранів та людей похилого віку Міністерства праці та соціальної політики Ірина КИСЛЯК:

— Згідно з пунктом 1 статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» до інвалідів війни належать також інваліди з числа військовослужбовців, осіб вільнонайманого складу, які стали інвалідами внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час захисту Батьківщини, виконання інших обов'язків військової служби, пов'язаних з перебуванням на фронті в інші періоди, з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи, ядерних аварій, ядерних випробувань, з участю у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, іншим ураженням ядерними матеріалами.

Враховуючи те, що відповідно до надісланої копії довідки МСЕК від 30.06.2005 року, причиною інвалідності заявника є захворювання, одержане в період проходження військової служби, для встановлення йому статусу інваліда війни підстав немає.

Водночас особам, які стали інвалідами під час проходження військової служби, надаються пільги відповідно до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

«Діалог» з читачами ведуть Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

Чого варті дитячі сльози в очах професора з подвійною мораллю

ПИТАННЯ РУБА

Завітати до лікарів Інституту отоларингології імені О. С. Коломийченка АМН України, що знаходиться в столиці на тихій вулиці поруч із зоопарком, мене змусив неординарний сюжет, який побачив увечері в понеділок у програмі «Надзвичайні новини» на телеканалі ICTV. Телесюжет мав назву «Як не стати жертвою...» Згорьовані тата й мами розповідали про те, скільки страждань і поневірянь їм та їхнім дітям довелося винести та пройти, щоб у цьому академічному інституті після першої невдалої операції на вусі дитини, зробленої немолодим професором, домогтися другої, але в іншому відділенні в молодого доктора медичних наук хірурга Б. (з етичних міркувань прізвищ не називатиму). За кадром коментували ситуацію лікарі, які виправляли ці помилки, а на екрані виправдовувався головний фігурант сюжету, автор невдалих операцій професор А. Запам'яталося, як у кабінеті на тлі численних дипломів та грамот, акуратно вправлених у рамочки й розвішаних на стіні, він, хвилюючись, спростовував нарікання тих, хто став його жертвою, після чого промовив: «Я не хочу сказати, що ми позбавлені помилок...»

«Мені ще ніколи не було так соромно і незручно...»

Дізнавшись, що з приводу появи згаданого сюжету в інституті мають відбутися збори колективу чи вчена рада, я вирішив там побувати.

Але, з'ясувалося, не все так просто. Директор установи професор Дмитро Заболотний вочевидь прагнув виставити мене за двері. Мовляв, сторонні тут не ходять. Довелося роз'яснити, що, згідно із Законом України «Про інформацію», про будь-які факти, котрі не містять державної чи військової таємниці, має право довідатися громадськість, а одержувати їх — прерогатива ЗМІ. Після цього Дмитро Ілліч зглянувся через мікрофон: «Нема проблем, залишайтесь...» Однак було видно, що пан професор усіляко уникав обговорення оприлюдненого факту. Мовляв, він не може розпочати роботу зборів, бо тут є батьки і родичі прооперованих дітей і кореспондент, який усе записує. Перепитував неодноразово у присутніх, як бути? Якщо йдеться не про надзвичайну ситуацію, як подав це телеканал, чи якийсь кримінал (тоді необхідно було б створити спеціальну комісію), а про етичний бік справи? Головне тут, наголосив Дмитро Ілліч, чому інститут «потрапив» у таку телепрограму? Та директора, як на мене, цікавив не так етичний чи моральний бік справи, як банальний захист «мундира». Тому й «заговорював» головне, прагнучи закрити засідання вченої ради, як назвав керівник інституту це малочисельне зібрання співробітників, ще до його відкриття.

Не хотів пристати Д. Заболотний і на пропозицію батьків і деяких лікарів розглянути результати операцій, зроблених професором А., і те, чого коштувало іногороднім домогтися в адміністрації інституту повторної операції. Їх цікавило, чому батьків позбавляли права вибору лікаря, чому залякували сумними наслідками, коли вони прагнули скористатися послугами іншого хірурга. Але директор інституту замість загострити увагу на неприємних фактах, вже вкотре допитувався у присутніх, що йому робити у цій ситуації? Зрештою підтримав свого шефа і випадково присутній у залі юрист: «Розбір польотів — тільки для працівників інституту». Вирішили ще раз подивитися телесюжет і... «не розглядати етичний бік справи». М'яко кажучи, ситуація була неприваблива. Директор, котрий змоделював її, відчував це дуже добре, що й змусило його визнати: «Мені ніколи ще не було так соромно і неприємно...»

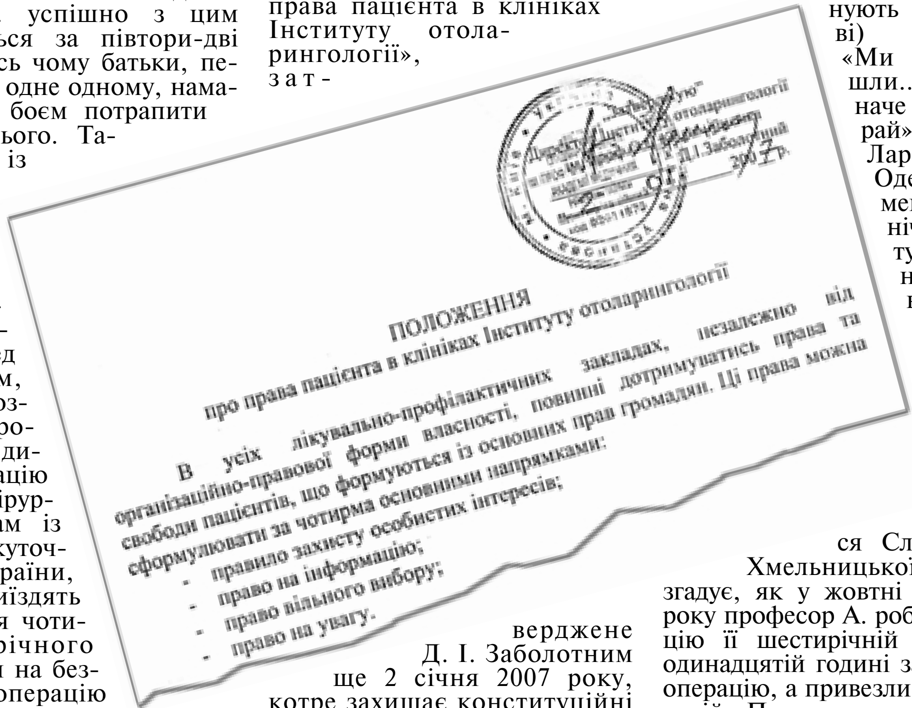
«Чому ми не маємо права вибору лікаря?»

Соромно і неприємно стало багатьом. Насамперед тому, що невдалі операції позбавленим слуху дітям в інституті стали мало не правилом (кажуть, кожна друга — невдала), а адміністрацію, схоже, це не обходить. Послухати батьків, то професор А. оперує дитину нерідко протягом шести годин, тоді як його молодший колега Б. успішно з цим справляється за півтори-дві години. Ось чому батьки, перекazуючи одне одному, намагаються з боєм потрапити до останнього. Татусь С. із Сумщини навіть заявив, що обіллє себе бензином і спалить перед інститутом, якщо не дозволять зробити його дитині операцію в іншого хірурга. Батькам з багатьох куточків України, котрі приїздять сюди після чотири-п'ятирічного очікування на безплатну операцію їхнім дітям, чиновники від медицини кажуть, що такі операції роблять лише у професора А. Заввважте, кажуть неправду. Кого залякують, кому розповідають, що в іншому відділенні такі операції роблять лише дорослим, а не дітям, бо в тамтешніх хірургів немає досвіду. Тоді як насправді в тому відділенні ще на зорі незалежності нашої країни вперше на теренах СНД успішно зроблено таку операцію, а молодший колега хірург Б. вдало продовжує цю справу. Та найприкріше те, що він змушений виправляти чужі помилки, робити так звані реоперації після професора А. Усі невдалі операції в інституті списують на начебто неякісні зарубіжні імплантати, кожен з яких коштує більш як по сто тисяч гривень, або на патологію вушної порожнини дитини. Та, може, річ зовсім в іншому? Чи адміністрація не знає цього? Прекрасно знає! Ось що з цього приводу каже професор Юрій Сушко:

— Я говорив і головлікарю, і директору: давайте зберемо всіх прооперованих хворих й вивчимо результати. Можливо, ми десь помиляємося, можливо, щось не так робимо, можливо, в когось щось не вийшло. Не зважили...

Медики відділення теж зауважують, що Ю. Сушко не раз ходив до директора з проханням, щоб припинили вчитися оперувати на дітях. Дмитро Ілліч щоразу обіцяв це зробити, але й досі закриває очі на таке неподобство.

Та найцікавіше інше. В інституті є «Положення про права пацієнта в клініках Інституту отоларингології», затверджене Д. І. Заболотним ще 2 січня 2007 року, котре захищає конституційні права та свободи пацієнтів **(на знімку)**. У чотирьох розділах двосторінкового тексту прекрасно розписано, хто, коли і яку повинен надавати медичну допомогу пацієнтам, як їх мають інформувати про все це. Є там, до речі, й розділ про право вільного вибору «лікаря, методів та засобів діагностики і лікування». А я був свідком того, як Дмитро Ілліч заперечував перед батьками і професором Ю. Сушком існування не лише такого документу, а й права вільного вибору пацієнтами лікаря в інституті. На що Юрій Олександрович резонно зауважив своєму керівникові: «Ви ж власноручним підписом затвердили це положення, невже ви не читаєте те, що підписуєте?»

ПОЛОЖЕННЯ
про права пацієнта в клініках Інституту отоларингології

В усіх лікувально-профілактичних закладах, незалежно від організаційно-правової форми власності, повинні дотримуватись права та свободи пацієнтів, що формуються із основних прав громадян. Ці права можна сформулювати за чотирма основними напрямками:

- правило захисту особистих інтересів;
- право на інформацію;
- право вільного вибору;
- право на увагу.

«Наче з пекла в рай...»

Показовим щодо того, яку допомогу надають хворим у відділенні мікрохірургії вуха і отонейрохірургії, є книга відгуків пацієнтів. Записи, зроблені з квітня 2005 року, не лише змережані подяками конкретним лікарям та медсестрам за чуйність та увагу, за повернення хворим слуху після повторної вимушеної операції, але й є свідченням того, як з ними поводилися перед тим і чого їм коштувало потрапити саме сюди. Батьки чотирирічної Оленки Вовченко з Київщини (її батько, до речі, намагався на згаданому засіданні співробітників інституту «відкрити» адміністрації очі на порядки, що панують в установі) записали: «Ми прийшли... сюди, наче з пекла в рай». А пані Лариса з Одеси не менш лаконічно занотувала: «Ви не тільки відновлюєте слух, а й повертаєте людей до повноцінного життя». Леся Славіцька з Хмельницької області згадує, як у жовтні минулого року професор А. робив операцію її шестирічній Ані. «Об одинадцятій годині забрали на операцію, а привезли о сімнадцятій. Прооперували невдало, сказали, що у вушці доньки вузький прохід, тому не влазить імплантат. Через місяць хірург Б., виправляючи чужі помилки, за дві години успішно прооперував дитя. І знайшлося місце для імплантата. Але добивалися повторної операції з боєм, з криком, бо головний лікар не дозволяв...» А Володимир Батенчук зі Львова пригадує, як його родина у листопаді минулого року два дні «воювала» з головлікарем інституту, щоб їхню 11-річну Марійку прооперував хірург Б. Він з цим, до речі, успішно впорався за годину сорок п'ять хвилин.

У книзі відгуків є згадувана вище довга й сумна сповідь сім'ї С. із Сумщини, батько якої описав свої поневіряння і те, чому він зважився на крайній крок — самоспалення. Ці відгуки повчальні й цікаві, бо за географією охоплюють майже всю країну — від західних до східних кордонів.

Замість післямови

Інститут отоларингології на Зоологічній, 3, до якого входить п'ять клінік, — авторитетна установа. Він підпорядкований АМН України, Міністерству охорони здоров'я. І від того, які тут порядки й увага, допомога хворим, котрі роками (!) чекають своєї черги на операцію, йде слава й авторитет про державу та її медицину, науку. А роками чекають тому, що, згідно з програмою Державних закупівель, щороку закуповують за кордоном по 105—115 тис. грн. за одиницю невелику кількість імплантатів — до 20 штук, а в черзі — більш як 400 дітей, які від народження частково або повністю глухі. Вчасно зроблена операція (радять її робити до п'ятирічного віку) дає змогу дитині чути й говорити, навчатися з однолітками у звичайних школах. Операції, які роблять у головному корпусі інституту, — це, зокрема, кохлеарна імплантація, суть якої — вживлення електродного пристрою з мікрочіпами до слухового нерва. І щоб упоратися з цим, хірург повинен мати неабиякий хист, бо не в кожного ескулапа є для цього потрібний досвід і професіоналізм. Те, як роблять операції там, де завідує відділенням професор Ю. Сушко, заслуговує на особливу увагу. Хоча б тому, що за останні 17 років, як кажуть медики, тут не було невдалих випадків. Як сказав хірург Б., «на щастя, всі операції, які ми зробили з 1991 року, закінчилися успішно. У нас не було ускладнень після них, а були лише ускладнення, пов'язані з хворобою».

Ось чому дискредитація адміністрацією інституту добрих справ успішних лікарів, потурання невдахам — аж ніяк не випадкові. Ось чому й хотілося б почути, що думають з цього приводу керівники відомств, яким підпорядкований цей вкрай необхідний й авторитетний медичний заклад, а саме — міністр охорони здоров'я Василь Князевич і президент АМН України Олександр Возіанов.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.
Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Директора цікавив не так етичний чи моральний бік справи, як банальний захист «мундира»

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою правління Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України
від 28.02.2008 року № 3

ЗВІТ
про виконання бюджету Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України за 2007 рік

Станом на 1 січня 2008 року кількість зареєстрованих у Фонді соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України (далі - Фонд) страхувальників становила 1 143 794 роботодавців, в тому числі юридичних осіб - 786 509, фізичних осіб, які використовують найману працю, - 357074, добровільно застрахованих - 211. Кількість зареєстрованих страхувальників у 2007 році збільшилась на 10,1 відсотка у порівнянні з 2006 роком.

Сума надходження страхових коштів до Фонду, враховуючи зараховані в рахунок страхових внесків витрати по соціальному страхуванню, збільшилась на 26,7 відсотків порівняно з 2006 роком. Тобто бюджет Фонду, затверджений постановою правління Фонду від 22.12.2006 року № 59 "Про бюджет Фонду на 2007 рік" (із змінами) за доходами виконано на 103,2 відсотки, плановий показник - 3 018,1 млн. грн., фактичний - 3 113,1 млн. грн. При цьому акумульовано надходження коштів до Фонду в сумі 3 020,0 млн. грн., в тому числі страхових внесків роботодавців - 3 005,2 млн. грн., або 103,0 відсотка від плану.

Фінансування видатків на заходи щодо профілактики нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань в звітному періоді становить 31,1 млн. грн., що в 4,7 рази більше в порівнянні з 2006 роком.

Одним із основних завдань соціального страхування від нещасного випадку є проведення профілактичних заходів, спрямованих на усунення шкідливих і небезпечних виробничих факторів, запобігання нещасним випадкам на виробництві, професійним захворюванням та іншим випадкам загрози здоров'ю застрахованих, викликаних умовами праці.

У 2007 році порівняно з аналогічним періодом 2006 року кількість випадків травматизму на виробництві зменшилась на 5,4%, або 1 083 особи, але збільшилась на 3,6% (33 випадки) травмованих осіб із смертельним наслідком.

За звітний період спостерігається зменшення випадків профзахворювання на виробництві на 3,1 відсотки (191 особа), а також кількості випадків смерті від профзахворювання на 19,8 % .

Із загальної кількості нещасних випадків за минулий рік 77,9 % сталося через організаційні причини, а саме, порушення трудової і виробничої дисципліни, технологічного процесу тощо; 14,6 % - через технічні причини (незадовільний технічний стан виробничих об'єктів, засобів виробництва та інші); 7,5 % - психофізіологічні чинники.

Страхові виплати, передбачені Законом України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності", отримують майже 319 тисяч потерпілих на виробництві та їх утриманців. Середній розмір страхових виплат потерпілим (членам їх сімей) зріс порівняно з 2006 роком на 27,9 відсотків, при цьому слід зазначити, що випереджаючими темпами зростає розмір одноразових страхових виплат. У 2007 році Фондом продовжувались виплати потерпілим грошових сум на відшкодування моральної (немайнової) шкоди за наявності встановлення факту заподіяння цієї шкоди. Відшкодовано моральну (немайнову) шкоду 3 055 потерпілим на суму 60,3 млн. грн., що на 27,9 % менше, ніж у 2006 році. Кількість потерпілих, які отримали цей вид страхової виплати зменшилась порівняно з 2006 роком у 1,8 рази. При цьому слід зазначити, що Законом України від 23.02.2007 року № 717 "Про внесення змін до Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності", дія норми щодо відшкодування Фондом моральної шкоди була виключена.

Видатки з бюджету Фонду у 2007 році зросли на 26,9 відсотків порівняно з 2006 роком і становили 2 977,8 млн. грн., що менше запланованих показників на 1 відсоток.

За 2007 рік з бюджету Фонду надано соціальних послуг і виплачено страхових виплат потерпілим (членам їх сімей) на суму 2 658,8 млн. грн., в тому числі у зв'язку з аварією на шахті ім. Засядька, 27,1 млн. грн.

Основна частина страхових виплат припадає на щомісячні виплати потерпілим, членам їх сімей (1 731,4 млн. грн., або 55,6 % від доходів Фонду) та виплати одноразової допомоги (565,5 млн. грн., або 18,2 % від доходів Фонду).

У 2007 році у зв'язку із стійкою втратою професійної працездатності одноразову допомогу отримали 16 017 потерпілих, що порівняно з 2006 роком менше на 73 особи. Розмір цієї допомоги в середньому на одного потерпілого становив 24,1 тис. грн., що більше на 59,2 % ніж у 2006 році.

Одноразову допомогу у зв'язку зі смертю потерпілого виплачено 1 676 утриманцям та 1 843 сім'ям. В середньому вона становила 17,9 тис. грн. на одного утриманця та 80,8 тис. грн. на одну сім'ю.

За звітний період Фондом було профінансовано витрати на соціальні послуги потерпілим у сумі 145 ,6 млн. грн., з них витрати на медичну реабілітацію становили 92,9 млн. грн.; соціальну реабілітацію - 52,7 млн. грн.

Протягом року медичні та соціальні послуги надавались усім потерпілим, які звернулись до Фонду. Завдяки внесеним змінам до нормативних документів, що регулюють забезпечення потерпілих на виробництві спец автомобілями, Фондом було укладено угоду з підприємством, що постачає такі автомобілі. Це дозволило вже з початку 2007 року розпочати забезпечення потерпілих на виробництві автомобілями, та забезпечити 3061 особу, що мають на це право, скоротивши чергу на 66 відсотків.

Розділ 1. Формування та використання страхових коштів Фонду
1.1. Формування доходної частини бюджету Фонду

Показники	№ рядка	Затверджено бюджетом Фонду на 2007 рік (тис. грн.)	Надходження коштів у 2007 році (тис. грн.)	Кількість страхувальників
А	Б	1	2	3
Доходна частина бюджету Фонду у тому числі:	1	**3 018 102,4**	**3 113 060,0**	**x**
Залишок коштів на початок бюджетного періоду	1.1	93 062,6	93062,6	x
Надходження	1.2			
Страхові внески роботодавців всього, з них:	1.2.1	2 916 665,0	3 005 165,4	1 143 794
юридичних осіб	1.2.1.1			786 509
фізичних осіб	1.2.1.2			357 074
Добровільні внески	1.2.2	77 ,6	67,1	211
Інші надходження, одержання яких не суперечить законодавству в тому числі:	1.2.3	8 297,2	14 764,9	x
Пеня з страхувальників за несвоєчасну сплату страхових внесків	1.2.3.1	782,9	1 192,8	x
Кошти, одержані від стягнення штрафів за адміністративні порушення з посадових осіб підприємств, установ, організацій, фізичних осіб, які використовують найману працю	1.2.3.2	1 336,1	1 821,9	x
Інші надходження	1.2.3.3	6 178,2	11 750,2	

1.1. Формування видаткової частини бюджету Фонду

Показники	№ рядка	Затверджено бюджетом Фонду на 2007рік (тис. грн.)	Витрачено коштів у 2007 році (тис. грн.)
А	Б	1	2
Видаткова частина бюджету (всього) у тому числі :	2	**3 005 221,2**	**2 977 790,0**
Профілактика нещасних випадків	2.1	49 472,7	31 121,8
Відшкодування шкоди, заподіяної працівникові внаслідок ушкодження його здоров'я або в разі його смерті	2.2	2 514 566,3	2 513 226,7
Медична, професійна та соціальна реабілітація потерпілих на виробництві	2.3	147 457,6	145 566,3
Видатки по перерахуванню коштів (обслуговування банками та Укрпоштою)	2.4	21 680,7	19 703,1
Судові витрати та виконавчий збір	2.5	147,5	106,2
Витрати на забезпечення діяльності по обслуговуванню потерпілих та інвалідів	2.6	2 612,4	2 586,8
Витрати на проведення заходів із страхувальниками до завдань страхування від нещасного випадку	2.7	1 898,3	1 877,8
Витрати на виконання інших робіт, пов'язаних з координацією страхової діяльності	2.8	4 451,0	4 047,1
Витрати на організацію роботи Фонду	2.9	262 934,7	259 554,2

Розділ 2. Стан охорони праці в народному господарстві
Страхові випадки, які зареєстровані робочими органами виконавчої дирекції Фонду у 2007 році (у порівнянні з 2006 роком)

Випадки травматизму на виробництві (згідно з складеними актами за формою Н-1)				Випадки профзахворювань на виробництві (згідно з складеними актами за формою П-4)			
травмовано осіб у 2007 році, всього	травмовано осіб у 2006 році, всього	в т.ч. травмовано смертельно у 2007 році	в т.ч. травмовано смертельно у 2006 році	професійні захворювання у 2007 р., всього	професійні захворювання у 2006 р, всього	кількість осіб, які померли внаслідок професійної хвороби у 2007 р.	кількість осіб, які померли внаслідок професійної хвороби у 2006 р.
18 982	**20 065**	**925**	**892**	**5 947**	**6 138**	**467**	**582**

Розділ 2.1. Проведення профілактичних заходів

Показники	№ рядка	Сума витрат: Передбачено бюджетом Фонду у 2007році (тис. грн.)	Сума витрат: Витрачено коштів на 2007рік (тис. грн.)
А	Б	1	2
Профілактика нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань	3	**49 472,7**	**31 121,8**
Національна, галузеві, регіональні програми, програма розвитку виробництва засобів індивідуального захисту працівників	3.1	349,6	266,3
Фінансування навчання та підвищення рівня знань спеціалістів, які вирішують питання охорони праці	3.2	2 184,8	2 176,4
Фінансування заходів з пропаганди безпечних та нешкідливих умов праці	3.3	3 974,8	3 415,8
Фінансування інших профілактичних заходів, відповідно до завдань страхування від нещасних випадків	3.4	42 963,5	25 263,3

Розділ 3. Соціальні послуги потерпілим

Показники	№ рядка	Передбачено бюджетом Фонду на 2007 рік (тис. грн.)	Витрачено коштів у 2007 році (тис. грн.)	Кількість потерпілих, які отримали соціальні послуги у 2007 році
А	Б	1	2	3
Медична, професійна та соціальна реабілітація потерпілих на виробництві	4	**147 457,6**	**145 566,3**	**x**
Витрати на лікування потерпілих на виробництві	4.1	21 692,4	21 637,4	18 085
Витрати на медичну реабілітацію інвалідів із санаторно-курортним лікуванням	4.2	22 637,5	22 190,8	7 758
Витрати на придбання протезно-ортопедичних виробів	4.3	8 829,6	8 548,7	2 508
Витрати на протезування зубів	4.4	44,3	42,9	36
Витрати на протезування очей	4.5	19,8	16,3	67
Витрати на слухові апарати	4.6	61,0	57,9	86
Витрати на вироби медичного, медикаментозного призначення та лікарські засоби	4.7	13 547,8	13 519,0	19 376
Витрати на додаткове харчування	4.8	738,4	729,0	283
Виплати потерпілому під час його професійної реабілітації та витрати на його навчання/перенавчання	4.9	61,0	31,6	4
Витрати на спеціальний медичний догляд	4.10	5 498,3	5 483,9	1 200
Витрати на постійний сторонній догляд	4.11	11 489,3	11 492,7	4 875
Витрати на побутове обслуговування	4.12	7 245,6	7 236,3	6 082
Витрати на придбання спеціальних засобів пересування (коляски)	4.13	1 983,4	1 917,7	464
Витрати на соціальну реабілітацію потерпілих, в тому числі одноразова грошова допомога непрацюючим інвалідам	4.14	1,0	0,8	4
Компенсація витрат на бензин, ремонт і технічне обслуговування автомобілів та на транспортне обслуговування інвалідів	4.15	649,4	632,8	4 650

Розділ 4. Страхові виплати потерпілим

Показники	№ рядка	Передбачено бюджетом Фонду на 2007 рік (тис. грн.)	Витрачено коштів у 2007 році (тис. грн.)	Кількість потерпілих, які отримали страхові виплати у 2007 році
А	Б	1	2	3
Відшкодування шкоди, заподіяної працівникові внаслідок ушкодження його здоров'я або в разі його смерті	5	**2 514 566,4**	**2 513 226,7**	**318 794**
Витрати, пов'язані з відшкодуванням Пенсійному фонду України виплачених ним пенсій по інвалідності внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання та пенсій у зв'язку з втратою годувальника, який помер внаслідок нещасного випадку	5.1	78 214,5	77 103,0	
Допомога у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю до відновлення працездатності або встановлення інвалідності	5.2	72 915,9	77 098,9	35 947
Одноразова допомога потерпілому в разі стійкої втрати професійної працездатності	5.3	387 055,6	386 767, 8	16 017
Щомісячна грошова сума в разі часткової чи повної втрати працездатності, що компенсує відповідну частину втраченого заробітку потерпілого	5.4	1 619 265,8	1 615 893,8	298 144
Виплата при тимчасовому переведенні потерпілого на легшу роботу	5.5	446,1	433,1	328
Одноразова допомога в разі смерті потерпілого	5.6	179 053,5	178 765,0	1 676-утр. 1 843-сім'ї
Щомісячні страхові виплати особам, які мають на це право в разі втрати годувальника	5.7	115 608,5	115 485,1	20 650
Витрати на поховання потерпілого	5.8	1 542,8	1 382,2	992
Грошові суми за моральну (немайнову) шкоду за наявності факту заподіяння цієї шкоди потерпілому	5.9	60 463,6	60 297,8	3 055

Розділ 5. Витрати на організацію роботи виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів

Показники	№ рядка	Затверджено бюджетом Фонду на 2007 р. видатків (тис. грн.)	Витрачено коштів у 2007 р. (тис. грн.)
А	Б	1	2
Витрати на організацію роботи Фонду	**6**	**262 934,7**	**259 563,9**
Поточні видатки виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів	6.1	216 878,2	214 119,7
Забезпечення поточної діяльності правління Фонду	6.2	104,4	9,7
Капітальні видатки виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів	6.3	45 952,1	45 434,5

Виконавча дирекція
Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України

ОГОЛОШЕННЯ

Товариство з обмеженою відповідальністю "Експедиція-XXI" (код ЄДРПОУ 34423143), як акціонер, що володіє більш як 10% статутного капіталу Відкритого акціонерного товариства "Електроприлад" повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів ВАТ "Електроприлад" (код ЄДРПОУ 00227554), які відбудуться "21" квітня 2008 року об 11 годині за адресою: Україна, м. Київ, вул. Ентузіастів, 1, конференц-зал № 2 Готелю "Славутич".

Порядок денний:

1. Переобрання голови та членів Правління;
2. Переобрання членів Спостережної ради;
3. Переобрання членів Ревізійної комісії;
4. Заміна реєстратора товариства;
5. Збільшення розміру статутного капіталу товариства шляхом додаткового випуску акцій на суму 12 389 160,00 гривень;
6. Розміщення акцій додаткового випуску та затвердження проспекту емісії акцій;
7. Визначення уповноваженого органу товариства з питань додаткового випуску акцій.

Інформація про збільшення статутного (складеного) капіталу ВАТ "Електроприлад":

Мотиви збільшення розміру статутного капіталу - збільшення розміру статутного капіталу товариства, поповнення обігових коштів товариства, залучення фінансових ресурсів, необхідних для поповнення обігових коштів, та використання придбаних основних засобів для збільшення прибутку.

Спосіб збільшення розміру статутного капіталу - додатковий випуск 252 840 (двісті п'ятдесят дві тисячі вісімсот сорок) простих іменних акцій, існуючою номінальною вартістю 49,00 (сорок дев'ять) гривень 00 копійок кожна.

Розмір збільшення статутного капіталу - на 12 389 160,00 (дванадцять мільйонів триста вісімдесят дев'ять тисяч сто шістдесят) гривень 00 копійок, до розміру, що становить 24 778 320,00 (двадцять чотири мільйони сімсот сімдесят вісім тисяч триста двадцять) гривень 00 копійок.

Дані про кількість акцій, що випускаються додатково та їх загальна вартість - 252 840 (двісті п'ятдесят дві тисячі вісімсот сорок) простих іменних акцій, номінальною вартістю 49,00 (сорок дев'ять) гривень 00 копійок кожна на загальну суму 12 389 160,00 (дванадцять мільйонів триста вісімдесят дев'ять тисяч сто шістдесят) гривень 00 копійок.

Проект змін до статуту акціонерного товариства, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу: пункти, що регламентують розміри статутного капіталу (пункт 5.1 та пункт 5.2), викласти в наступній редакції:

"Пункт 5.1.: Для забезпечення фінансово-господарської діяльності Товариства створюється статутний капітал у розмірі 24 778 320,00 (двадцять чотири мільйони сімсот сімдесят вісім тисяч триста двадцять) гривень 00 копійок.

Пункт 5.2.: Статутний капітал Товариства поділено на 505 680 (п'ятсот п'ять тисяч шістсот вісімдесят) простих іменних акцій номінальною вартістю 49,00 (сорок дев'ять) гривень 00 копійок кожна."

У зв'язку зі збільшенням розміру статутного капіталу ВАТ "Електроприлад", збитків для власників акцій (акціонерів) не очікується.

Відкрита підписка та реалізація акцій не передбачена.

Права акціонерів при додатковому випуску акцій: всі акціонери ВАТ "Електроприлад" мають переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці у статутному капіталі на дату початку розміщення. Реалізація акціонерами свого переважного права на придбання акцій проводиться у визначеному чинним законодавством порядку.

Дата початку підписки на акції (розміщення акцій), що додатково випускаються: 23.06.2008 року.

Дата закінчення підписки на акції (розміщення акцій), що додатково випускаються: 14.07.2008 року.

За рішенням уповноваженого органу емітенту строки розміщення можуть бути змінені.

Для участі у позачергових загальних зборах необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу акціонера (паспорт або інший документ, що його замінює) чи його представника (належним чином оформлена довіреність та паспорт).

Реєстрація акціонерів та/або їх представників відбудеться "21" квітня 2008 року о 10 годині 30 хвилин за адресою: Україна, м. Київ, вул. Ентузіастів, 1, конференц-зал № 2 Готелю "Славутич". Довідки за телефоном: 8(044)223-12-69.

Вищий господарський суд України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання безстроково на посаду судді Вищого господарського суду **Мельниченка Олександра Івановича**.

СВТЦ «Лорта»

повідомляє про свою ліквідацію згідно наказу ЛДЗ «Лорта».

Постановою господарського суду Запорізької області (м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) 18 лютого 2008 року у справі 19/11(08) в порядку і згідно ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом боржника - Відкрите акціонерне товариство «Запорізький проектно-конструкторський та технологічний Інститут автопромзварювання», код ЄДРПОУ 00234815, поштова адреса: 69006, м. Запоріжжя, пр. Металургів, 30. Розрахунковий рахунок в АБ «Металург».

Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Верещак Миколу Григоровича, ліцензія серія АВ № 158206 від 1.09.2006 року.

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються (рекомендованою поштою) Арбітражним керуючим (не судом) протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: 69002, м. Запоріжжя, вул. Костянтина Великого, буд. 16, кв. 16, тел. 720-29-63, м. т. 8 097 55 82 806.

Господарський суд Хмельницької області повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддею безстроково **Розізнаної Інни Вікторівни**.

З технічних причин редакції в інформації опублікованій в газеті «Голос України» № 41 (4291) від 1.03.2008 р. про ліквідацію ВАТ «ЄБРЗ» було допущено помилку. Правильно оголошення слід читати:

«Постановою Правління Національного банку України від 22.02.2008 р. № 39 відкликано банківську ліцензію та ініційовано процедуру ліквідації Відкритого акціонерного товариства «Європейський банк розвитку та заощаджень» (95000, АР Крим, м. Сімферополь, вул. К. Лібкнехта, 5, код 20685262).

Ліквідатором призначено фізичну особу — Дергуна Віктора Васильовича.

Заяви від кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за місцезнаходженням банку, а також в його філіях та відділеннях».

«АКІБ «УкрСиббанк»

оголошує про відкриття конкурсу з вибору компанії-провайдера послуг таксі. За тендерною документацією звертатися за телефоном 537-49-06 та електронною поштою elena. ivanchenko@ukrsibbank. com. Контактна особа — Іванченко Олена. Конкурс проводиться до 14 березня 2008 року включно.

«АКІБ «УкрСиббанк»

оголошує про відкриття конкурсу з вибору постачальника господарчих товарів, канцелярських товарів, паперу та касових витратних матеріалів. За тендерною документацією звертатися за телефоном 537-49-06 та електронною поштою lesya. zhezhelenko@ukrsibbank. com. Контактна особа — Жежеленко Леся. Конкурс проводиться до 07 березня 2008 року включно.

Постановою Господарського суду Харківської області від 13.02.2008 р. по справі № Б-19/14-08 товариство з обмеженою відповідальністю «ДЕЛЬТА» (61072, м. Харків, ПР. Леніна, 27-А, зареєстроване виконавчим комітетом Харківської міської ради від 14.04.2000 р., номер запису до ЄДР 1480120 000 007481, ЄДРПОУ 30884299) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Горбачова Ігоря Анатолійовича. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця за адресою: 61200, м. Харків, вул. Мироносицька, 29, оф. 20.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 20.02.2008 р. у справі №43/177 Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгова компанія «Форпа плюс» (ідентифікаційний код 34493032; 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького/М. Коцюбинського, 66/2, н/п №51 в літ. А) визнано банкрутом відсутнього боржника та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Укртрансінвесткомпані» (ідентифікаційний код 34296587; 03115, м. Київ, пл. Святошинська, буд. 1, кв. 272).

Шановний акціонере відкритого акціонерного товариства "Харківське енергоремонтне підприємство"!

Відкрите акціонерне товариство "Харківське енергоремонтне підприємство" повідомляє про скликання загальних зборів акціонерів, що відбудуться 18 квітня 2008 року о 12.00 за адресою: м. Харків, просп. Орджонікідзе, 6.
Реєстрація учасників здійснюватиметься з 9.00 до 11.45.

Порядок денний загальних зборів акціонерів ВАТ "ХЕРП":

1. Затвердження балансу ВАТ "ХЕРП" за результатами його діяльності у 2007 році.
2. Затвердження звіту про фінансові результати ВАТ "ХЕРП" за результатами його діяльності у 2007 році.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства, тис. грн:

Найменування показника	Період	
	Звітний	Попередній
Усього активів	5082,5	2851,7
Основні засоби	1837,9	1515,9
Довгострокові фінансові інвестиції	151,6	123,2
Запаси	434,9	67,8
Сумарна дебіторська заборгованість	2023,2	797,3
Грошові кошти та їх еквіваленти	51,9	63,2
Нерозподілений прибуток	-2162,0	-4027,0
Власний капітал	378,2	-1486,7
Статутний капітал	2443,1	2443,1
Довгострокові забов'язання	30,0	30,0
Поточні забов'язання	72,3	127,0
Чистий прибуток (збиток)	-2162,0	-4027,0
Середньорічна кількість акцій, шт.	9772320	9772320
Кількість власних акцій, викуплених акцій протягом періоду, шт.	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду, осіб.	13	11

3. Звіт спостережної ради ВАТ "ХЕРП" за результатами діяльності товариства у 2007 році.
4. Звіт ревізійної комісії ВАТ "ХЕРП" за результатами діяльності товариства у 2007 році.
5. Внесення змін до статутних документів ВАТ "ХЕРП" у зв'язку зі змінами в законодавстві.
6. Вирішення питання щодо реорганізації ВАТ "ХЕРП".

Акціонерам **ОБОВ'ЯЗКОВО** мати при собі документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів - документ, що посвідчує особу, і доручення, оформлене згідно з чинним законодавством України.
З матеріалами до загальних зборів можна ознайомитися у директора ВАТ "ХЕРП" за адресою: **61128, м. Харків, просп. 50-річчя СРСР, 149.**

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до п.2 ч.1 ст.2 Закону України «Про обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Вищий адміністративний суд України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

Дадим Юлії Миколаївни	— суддею Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду;
Лях Ольги Петрівни	— суддею Донецького апеляційного адміністративного суду;
Юрченко Валентини Петрівни	— суддею Донецького апеляційного адміністративного суду;
Богаченка Сергія Івановича	— суддею Львівського апеляційного адміністративного суду;
Попка Ярослава Степановича	— суддею Львівського апеляційного адміністративного суду;
Шавеля Руслана Миронович	— суддею Львівського апеляційного адміністративного суду;
Лядової Тетяни Романівни	— суддею Севастопольського апеляційного адміністративного суду;
Санакоєвої Майї Анзорівни	—суддею Севастопольського апеляційного адміністративного суду;
Дюкарєвої Світлани Володимирівни	— суддею Харківського апеляційного адміністративного суду;
Шевцової Наталії Володимирівни	— суддею Харківського апеляційного адміністративного суду;
Завгородньої Людмили Миколаївни	— суддею Севастопольського апеляційного адміністративного суду;
Алішенка Володимира Олександровича	— суддею Вінницького окружного адміністративного суду;
Ковальчука Володимира Дмитровича	— суддею Волинського окружного адміністративного суду;
Денисюка Руслана Степановича	— суддею Волинського окружного адміністративного суду;
Катаєвої Елли Валеріївни	— суддею Одеського окружного адміністративного суду;
Подлісної Ірини Миколаївни	— суддею Тернопільського окружного адміністративного суду;
Хом'якової Вікторії Валеріївни	— суддею Херсонського окружного адміністративного суду;
Сорочана Юрія Олеговича	— суддею Херсонського окружного адміністративного суду;
Касапа Віктора Миколайовича	— суддею Хмельницького окружного адміністративного суду.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 20.02.2008 р. у справі №43/179 Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрзахідбуд» (ідентифікаційний код 32854837; 03115, м. Київ, пл. Святошинська, 1, к. 272) визнано банкрутом відсутнього боржника та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Нікаторгбуд» (ідентифікаційний код 33643707; 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького/М. Коцюбинського, 66/2, н/п №51 в літ. А).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 20.02.2008 р. у справі № 43/176 Товариство з обмеженою відповідальністю «Бест Пром» (ідентифікаційний код 33601178; 03134, м. Київ, вул. Булгакова, 16) визнано банкрутом відсутнього боржника та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Виробничо-хімічна група «Аурум» (ідентифікаційний код 34428859; 04071, м. Київ, вул. Оболонська, буд. 7).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 20.02.2008 р. у справі №43/175 Приватне підприємство «Клір-Артер» (ідентифікаційний код 35208798; 01030, м. Київ, вул. Чапаєва, 10) визнано банкрутом відсутнього боржника та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Приватне підприємство «Виробничо-торгівельна компанія Велмор» (ідентифікаційний код 13689256; 58029, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, буд. 136, кв. 2).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 20.02.2008 р. у справі № 43/178 Товариство з обмеженою відповідальністю «Ютор» (ідентифікаційний код 33440209; 03151, м. Київ, вул. Молодогвардійська, 11) визнано банкрутом відсутнього божника та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгівельне об'єднання «Китайпром» (ідентифікаційний код 34182109; 03022, м. Київ, пров. Охтирський, 3).

Постановою господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 21.02.2008 р. по справі № 7/233-07 СЗАТ «Первомайське» (42500, Сумська обл., смт. Л. Долина, Русанівська, 15, код 00686291, р/р 26009319080003 в СФ КБ «Приватбанк», МФО 337546) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сисоєва Олексія Валерійовича (ліцензія серії АБ № 176146 від 28.07.2005 р., адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А).

СПОРТ

№ 42 (4292) ВІВТОРОК, 4 БЕРЕЗНЯ 2008

5 березня в Україні хмарно, дощі. Вітер переважно західний, північно-західний 5—7 м/с. Температура вночі від 2 градусів морозу до 0; удень 3—7 градусів тепла, в північних областях 1—3 тепла, на заході від 0 до 3 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 4 БЕРЕЗНЯ

❐ **1678**. У Венеції народився Антоніо Вівальді, італійський композитор, творець жанру сольного інструментального концерту. ❐ **1903**. Народився партизанський командир Тимофій Строкач. ❐ **1917**. В Україні розпочалась ліквідація органів царської влади (після Лютневої революції). Створення Центральної Ради. ❐ **1965**. В СРСР прийнято указ про незастосування строку давності щодо злочинів проти миру, людства і воєнних злочинців. ❐ **1990**. В Україні пройшли перші демократичні вибори до рад усіх рівнів. ❐ **1992**. Верховна Рада ухвалила закони про приватизацію майна державних підприємств. ❐ **2006**. У Києві відкрито станцію метро «Вирлиця».

Турнірна хроніка

Теніс. Загреб (Хорватія). Турнір АТР з призовим фондом 370 000 євро. 22-річний українець Сергій Стаховський — переможець! У фіналі він переграв (7:5, 6:4) улюбленця місцевої публіки, першу «ракетку» турніру 28-річного Івана Любічича, котрий посідає 25-те місце у рейтингу АТР.

На шляху до тріумфу Стаховський переміг хорвата Іво Карловича (другий сіяний і 22-й у світовому рейтингу) — 4:6, 7:6, 6:2, та сербів — Віктора Троїцького (7:6, 3:6, 6:4) і Янко Тіпсаревича — 3:6, 6:4, 6:2, італійця Сімоне Болеллі — 6:4, 6:4. Частину призових Стаховський пожертвує Українському національному інституту раку.

Тепер ми чекаємо яскравої гри від Сергія і за національну збірну України. До речі, у неї віднедавна новий капітан, 26-річний уродженець Львова, а тепер донеччанин Орест Терещук. Він виведе нашу команду на матч Кубка Девіса у Другій групі Євро-Африканської зони проти збірної Єгипту. Ця подія відбудеться 11—13 квітня в Черкасах. Як гравець Терещук провів на кортах 32 матчі за українську збірну (22 перемоги, 10 поразок).

Футзал. Варна (Болгарія). Кваліфікаційний турнір до чемпіонату світу. Збірна України по черзі переграла збірні Ізраїлю (4:1), Молдови (4:0) і достроково здобула право грати в плей-оф. У завершальному поєдинку турніру проти команди Болгарії українська команда мала велику перевагу і взяла гору 6:2. Її суперник у плей-оф визначиться завтра.

Фрістайл. Москва (Росія). Етап Кубка світу. Наш Станіслав Кравчук у фіналі змагань з акробатики став срібним призером. Після першого стрибка він був сьомим. Але в другій спробі Кравчук одержав найвищу оцінку серед учасників — 128,32 бала.

Переможцем змагань став канадець Стів Омшіль, котрий після перемоги в Москві достроково завоював титул кращого акробата в сезоні. Станіслав Кравчук у заліку Кубка світу поки що посідає п'яте місце. Однак наш земляк може поліпшити свій остаточний результат на завершальному етапі, який відбудеться у Давосі (Швейцарія).

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. Чоловіки. «Черкаські мавпи» — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 106:71 (21:21, 34:43, 24:11, 27:17). «Кривбасбаскет-Люкс» (Кривий Ріг) — «Хімік» (Южний). 78:64 (16:10, 28:8, 21:25, 23:21). «Київ» — «Миколаїв». 121:77 (29:22, 36:23, 30:15, 26:17). «Пульсар» (Рівне) — «Одеса». 63:68 (17:20, 16:17, 20:17, 10:14). «Політехніка-Галичина» (Львів) — «Будівельник» (Київ). 81:75 (17:19, 20:15, 25:16, 19:25). «Азовмаш» (Маріуполь) — «Сумихімпром». 93:67 (21:19, 28:11, 22:15, 22:22).

«Київ» — 19 перемог, «Азовмаш» — 16, «Сумихімпром», «Політехніка-Галичина», «Хімік» — по 12, «Черкаські мавпи» — 8, «Миколаїв», «Дніпро» — по 7, «Будівельник», «Одеса» — по 6, «Кривбасбаскет-Люкс» — 5, «Пульсар» — 4.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Дебют — кращого не придумаєш

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 19-й тур.

«Арсенал» — «Зоря». 1:1. 40 500 глядачів. **Голи**: Селезньов, 67 — Целих, 16. **Вилучено** Симоненка («Арсенал», 53, небезпечна атака суперника, котрий володів м'ячем, із ризиком нанесення травми), Луценка («Зоря», 55, два попередження).

«Металіст» — «Ворскла». 3:0. 15 000. **Голи**: Девич, 24 (п), 44 (п), Фомін, 76. **Вилучено** Даллку («Ворскла», 18, фол останньої надії).

«Шахтар» — «Закарпаття». 5:0. 15 000. **Голи**: Жадсон, 13, Донець, 31 (автогол), Гладкий, 55, Гай, 71, Дуляй, 90+3.

«Чорноморець» — «Нафтовик-Укрнафта». 0:1. 8 000. **Гол**: Каракевич, 87.

«Карпати» — «Харків». 1:0. 9 250. **Гол**: Фещук, 33.

«Дніпро» — «Динамо». 0:4. 25 000. **Голи**: Корреа, 4, Бангура, 36, О. Гусєв, 62, Кравець, 75.

«Металург» (Запоріжжя) — «Металург» (Донецьк). 1:0. 8 000. **Гол**: Сілюк, 2.

«Кривбас» — «Таврія». 1:1. 5 500. **Голи**: Бюлюкбаши, 25 — Гоменюк, 40.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**14**	**2**	**2**	**41—12**	**44**
2. «Дніпро»	**14**	**1**	**4**	**32—19**	**43**
3. «Динамо»	**13**	**3**	**3**	**37—17**	**42**
4. «Металіст»	13	3	3	32—16	42
5. «Таврія»	8	4	7	22—27	28
6. «Чорноморець»	8	3	8	19—20	27
7. «Металург» Зп	7	5	7	17—18	26
8. «Кривбас»	6	4	9	23—25	22
9. «Карпати»	6	4	9	18—25	22
10. «Зоря»	6	3	9	15—23	21
11. «Арсенал»	5	5	9	26—26	20
12. «Харків»	4	5	10	12—20	17
13. «Нафтовик»	4	5	10	10—22	17
14. «Металург» Д	3	8	8	18—24	17
15. «Ворскла»	**3**	**8**	**8**	**11—19**	**17**
16. «Закарпаття»	**3**	**5**	**11**	**10—30**	**14**

Бомбардири: Гладкий («Шахтар») — 13 м'ячів, Бангура («Динамо»), Косирін («Металург» Д) — по 10, Селезньов («Арсенал»), Девич («Металіст»), Гоменюк («Таврія») —по 9.

Виявилося, що не поєдинок групового раунду Ліги чемпіонів (27 листопада 2007 року) між київським «Динамо» та італійською «Ромою» був останнім на НСК «Олімпійський». Після нього споруда мала стати на реконструкцію. Але її з різних причин перенесли. І головна арена країни арена прийняла ще один матч — чемпіонату країни між «Арсеналом» і «Зорею». І зібрав він рекордну кількість глядачів — 40,5 тисячі (!).

Справді, працівники клубу і його президент Вадим Рабинович провели грандіозну акцію із залучення глядачів на трибуни. І вхід був безплатний, і лотерею із головним призом — автомобілем — провели. Але дозвольте запитати: а хто заважає керівникам інших колективів вищої ліги (хороший виняток становить хіба що «Шахтар») сумлінно і зацікавлено працювати над організацією домашніх матчів?

Якщо бути відвертими до кінця, то і футбол учасники київського матчу, хоч і не є лідерами, показали досить якісний і захопливий.

До несподіванок, безперечно, можна віднести поразку одеситів удома від охтирців. Але «нафтовики» вже привчили нас до сюрпризів. Пригадаймо хоча б їхній київський виграш у динамівців і нічию з «Шахтарем».

Лідером чемпіонату став «Шахтар», котрий на своєму полі влаштував прочуханку закарпатцям. Слід не забувати, що «гірники» мають ще й матч у запасі. А «Дніпро» — осінній чемпіон — поступився першим рядком у турнірній таблиці, зазнавши нищівної поразки вдома від «Динамо».

Очікуваного гострого протистояння не відбулося. Хоча здавалося, що дніпропетровці ретельно готувалися до поєдинку з динамівцями. Вони і склад посилили не новачками, і зимову підготовку провели ґрунтовну. Здавалося, гряне грім. Але жодних катаклізмів не сталося. Тиша в лавах господарів на фоні вражаючої переваги гостей і в класі, і в тактиці, і в функціональній готовності.

Склалося враження, що дніпряни діяли взагалі без плану на гру. Вони ніби не знали, що їм робити. Втім, не лише безпорадність дніпропетровців вплинула на результат. Насамперед варто похвалити «Динамо» і його наставника Юрія Сьоміна за чудово виконану роботу — переконливу і яскраву. Це був дебютний поєдинок в чемпіонаті України для Юрія Павловича. Кращого важко придумати.

— На стадіоні була чудова атмосфера, повні трибуни, — сказав тренер переможців. — Нам вдалося добре контратакувати і досягти результату ще в перші двадцять хвилин. Мої гравці діяли рішуче, я задоволений їхньою грою. Гадаю, що вона подарувала задоволення вболівальникам. Стосовно «Дніпра», то, як на мене, на його дії і на результат матчу вплинув наш швидкий гол.

Олег Протасов після зустрічі сказав журналістам, що результат не по грі. Суто по-людськи його можна зрозуміти, бо футболісти «Дніпра» дуже підвели свого наставника. Природно, що він образився. І, даючи оцінки поєдинку, керувався, либонь, лише емоціями, а не здоровим глуздом...

* * *

Перша ліга. 20-й тур. «Динамо-2» — ЦСКА. 3:2.

На знімку: Ісмаель Бангура, Карлос Корреа, Айїла Юссуф радіють першому забитому м'ячу у ворота «Дніпра».

Фото Миколи МЯКШИКОВА (Укрінформ).

Струнних справ майстер

У Києві відбувся семінар для стрингерів. Вів їх Люсьєн Ногес **(на знімку)**, керівник відділу сервісного й гарантійного обслуговування компанії «Babolat». І фірма, і її представник — визнані авторитети у світі тенісу. Ще 1975 року «Babolat» запатентував одну з перших електронних машин для натягування струн на ракетки. З того часу верстати компанії використовують на більш як 300 турнірах щорічно. Зрозуміло, що й фахівці там працюють висококласні. До послуг мсьє Люсьєна вдаються видатні майстри, «зірки» світового тенісу: Джиммі Коннорс, Бьорн Борг, Піт Сампрас, Андре Агассі, Роджер Федерер, Енді Роддік, Рафаель Надаль та інші. Із своїми семінарами Ногес побував у трьох десятках країн.

Протягом трьох років запрошували пана Ногеса, який всюди є бажаним гостем, в Україну. І лише тепер він побував у нас. Майже сімдесят чоловік (стрингери, тренери, керівники клубів з України, Латвії та Молдови) стали слухачами його семінару, який відбувався у столичному готелі «Славутич».

Наш знаменитий гість охоче зголосився поговорити з кореспондентом «Голосу України». Цьому посприяв давній друг нашої редакції, організатор юнацьких змагань Сергій Коноваленко. До речі, наша газета є незмінним інформаційним спонсором турнірів «Кубок КІНЕТІК-Babolat».

— Яким був ваш шлях до майстерності?

— Починав 1972 року. Тоді особливих роз'яснень не почув. Показали струни, ракетки, механізми. І сказали: «Працюй». А майстерності набував у процесі роботи. Звісно, перші натяжки ракетки були далекими від ідеалу. Та поступово я опановував секрети ремесла. Багато читав спеціальної літератури, підглядав, як працюють досвідчені майстри. Потім двадцять років працював у відділі змагань «Babolat», побував у багатьох країнах, мігруючи з турніру на турнір. Працював і в лабораторії компанії, де багато уваги приділялося новим технологіям. І, нарешті, став тим, ким є тепер.

— У всякій справі визнані авторитети намагаються вчити інших...

— Маю багато «студентів». Більшість із них допомагають лідерам світового тенісу. Втім, не перебільшую власні можливості, нікому не нав'язую своє бачення. Але своїми знаннями і досвідом ділюся залюбки. Адже яке головне завдання стрингера? Треба зробити так, щоб тенісист одержав задоволення від гри. Треба зрозуміти, чого він хоче, що він може, що відчуває. Якби все було так просто, то й не знадобилася б спеціально підготовлена людина. Із задоволенням поділився своїми секретами з українцями.

— Скільки для роботи на турнірах необхідно устаткування, персоналу?

— Все залежить від змагання. Турніри «Великого шолома» потребують безлічі спеціальних механізмів. Коли я був офіційним стрингером на відкритому чемпіонаті США, то встановив особистий рекорд. Треба було стежити за роботою на шістнадцяти машинах, усього в команді було два десятки фахівців. А на маленьких змаганнях вистачить і п'ятьох чоловік. Якщо обслуговуєте одного гравця, то потрібна маленька кімната й одна машина.

— Як часто варто міняти струни?

— Багато що залежить від відчуття гравця. Всі люди різні, тому рецептів не існує. Машина для натягування струн почуттів не розуміє. Тому й потрібний стрингер, який виконує роль посередника. Він розмовляє з тенісистом. Відчуття і технічні характеристики зводяться воєдино...

Фото автора.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 588

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-255

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

